

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v Lounech v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Šišové a přísedících Vratislavy Ekrtové a Ilony Hossingerové v hlavním líčení konaném dne 3. března 2021,

takto

Obžalování

1) **Ing. I. D.** nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted] okres Louny, výkonný ředitel,

2) **Péče v Německu s.r.o.**, IČ: 24743534, se sídlem Primátorská 296/38, Praha 8 - Libeň, zapsaná v obchodním rejstříku u Městského soudu v Praze pod sp. zn. C 170648, v trestním řízení zastoupenou soudem ustanoveným opatrovníkem Mgr. Danou Holou, advokátkou,

jsou vinni, že

1) obžalovaný Ing. I. D.

v době nejméně od 1.3.2014 do 25.11.2014, jako jednatel společnosti Péče v Německu s.r.o., IČ: 24743534, se sídlem Primátorská 296/38, Praha 8 - Libeň, 180 00, toho času pod názvem Anthoza s.r.o., IČ: 24743534, se sídlem Chožov-Třtěno 2, 440 01 (dále také jen "společnost"), v úmyslu neoprávněně vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty, za tuto v Lounech, Rybalkova 2376, v sídle Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště Louny (dále také jen „finanční úřad“), podal prostřednictvím datové schránky společnosti v jednotlivých, níže uvedených měsících zdaňovacího období roku 2014 daňová přiznání k dani z přidané hodnoty (dále také jen "DPH"), kdy:

a) dne 25.4.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce března 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 629.200,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140002, 21140003 a 21140004 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané

hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 109.200,- Kč, který byl společnosti finančním úřadem vyplacen,

b) dne 25.5.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce dubna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 497.189,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140005, 21140006 a 21140007 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 86.289,- Kč, který byl společnosti finančním úřadem vyplacen,

c) dne 25.6.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce května 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 671.369,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140008, 21140009 a 21140010 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 116.519,- Kč, který byl společnosti finančním úřadem vyplacen,

d) dne 25.7.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce června 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 723.459,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140011, 21140012, 21140013 a 21140014 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 125.559,- Kč, který byl společnosti finančním úřadem vyplacen,

e) dne 25.8.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce července 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 754.060,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140017, 21140018, 21140019 a 21140020 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 132.123,- Kč, který byl společnosti finančním úřadem vyplacen,

f) dne 25.9.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce srpna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 734.349,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140022, 21140023 a 21140024 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 127.449,- Kč, který nebyl společnosti finančním úřadem vyplacen,

g) dne 25.10.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce září 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 760.565,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140025, 21140026, 21140027 a 21140028 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 131.741,- Kč, který nebyl společnosti finančním úřadem vyplacen,

h) dne 25.11.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce října 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 610.851,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140029, 21140030, 21140031, 21140032, 21140033, 21140034 a 21140035 vystavených jménem společnosti Fresh LOOK s.r.o., IČ: 24808296 a společnosti First C - Classic s.r.o., IČ: 24314005, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla těmito společnostmi uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 106.016,- Kč, který nebyl společností finančním úřadem vyplacen,

tedy

zčásti ve větším rozsahu vylákal výhodu na dani, zčásti se dopustil jednání, jímž bezprostředně směřoval k vylákání výhody na dani ve větším rozsahu, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

2) obžalovaná Péče v Německu s.r.o.,

toho času pod názvem Anthoza s.r.o., prostřednictvím svého tehdejšího jednatele Ing. I. D. nar. 14.5.1976, jehož jednání se jí přičítá a tohoto se dopustil v jejím zájmu a v rámci její činnosti, který v úmyslu neoprávněně vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty prostřednictvím její datové schránky v době nejméně od 1.3.2014 do 25.11.2014 podal v Lounech, Rybalkova 2376, v sídle Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště Louny, v jednotlivých níže uvedených měsících zdaňovacího období roku 2014, daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, kdy:

a) dne 25.4.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce března 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 629.200,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140002, 21140003 a 21140004 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala výhodu na dani z přidané hodnoty za toto zdaňovací období ve výši 109.200,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen,

b) dne 25.5.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce dubna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 497.189,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140005, 21140006 a 21140007 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 86.289,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen,

c) dne 25.6.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce května 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 671.369,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140008, 21140009 a 21140010 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 116.519,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen,

d) dne 25.7.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce června 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 723.459,- Kč s 21 % sazbou DPH, kdy samotné DPH činilo 125.559,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140011, 21140012,

21140013 a 21140014 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 125.559,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen,

e) dne 25.8.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce července 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 754.060,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140017, 21140018, 21140019 a 21140020 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 132.123,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen,

f) dne 25.9.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce srpna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 734.349,- Kč včetně DPH na základě faktur č. 21140022, 21140023 a 21140024 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 127.449,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen,

g) dne 25.10.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce září 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 760.565,- Kč, na základě faktur č. 21140025, 21140026, 21140027 a 21140028 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 131.741,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen,

h) dne 25.11.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce října 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 610.851,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140029, 21140030, 21140031, 21140032, 21140033, 21140034 a 21140035 vystavených jménem společnosti Fresh LOOK s.r.o., IČ: 24808296, a společnosti First C - Classic s.r.o., IČ: 24314005, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla těmito společnostmi uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 106.016,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen,

tedy

zčásti ve větším rozsahu vylákala výhodu na dani, zčásti se dopustila jednání, jímž bezprostředně směřovala k vylákání výhody na dani ve větším rozsahu, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

tím spáchali

1) obžalovaný Ing. I. D. - dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu nedokonáný přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 240 odst. 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

2) **obžalovaná Péče v Německu s.r.o. - dílem dokonáný a dílem ve stádiu pokusu nedokonáný přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby** dle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob (dále jen „zákon o TOPO“) a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o TOPO,

a odsuzují se

1) **obžalovaný Ing. I. D.**
podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

2) **obžalovaná Péče v Německu, s.r.o.**
podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, odst. 2 zákona o TOPO za použití § 68 odst. 1 trestního zákoníku a § 15 odst. 1 písm. c) zákona o TOPO, k **peněžitému trestu** v počtu **20 denních sazeb ve výši 1 000 Kč, to je v celkové výši 20 000 Kč**.

Odůvodnění

1. Dne 5. 4. 2019 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného Ing. I. D. a právnické osoby Péče v Německu s.r.o. Jednání spočívalo v tom, že **obžalovaný Ing. I. D.** v době nejméně od 1.3.2014 do 25.11.2014, jako jednatel společnosti Péče v Německu s.r.o., IČ: 24743534, se sídlem Primátorská 296/38, Praha 8 - Libeň, 180 00, toho času pod názvem Anthoza s.r.o., IČ: 24743534, se sídlem Chožov-Třtěno 2, 440 01 (dále také jen "společnost"), v úmyslu neoprávněně vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty, za tuto v Lounech, Rybalkova 2376, v sídle Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště Louny (dále také jen „finanční úřad“), podal prostřednictvím datové schránky společnosti v jednotlivých, níže uvedených měsících zdaňovacího období roku 2014 daňová přiznání k dani z přidané hodnoty (dále také jen "DPH"), kdy: **a)** dne 25.4.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce března 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 629.200,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140002, 21140003 a 21140004 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 109.200,- Kč, který byl společností finančním úřadem vyplacen, **b)** dne 25.5.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce dubna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 497.189,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140005, 21140006 a 21140007 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 86.289,- Kč, který byl společností finančním úřadem vyplacen, **c)** dne 25.6.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce května 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 671.369,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140008, 21140009 a 21140010 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani

z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 116.519,- Kč, který byl společností finančním úřadem vyplacen, **d)** dne 25.7.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce června 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 723.459,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140011, 21140012, 21140013 a 21140014 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 125.559,- Kč, který byl společností finančním úřadem vyplacen, **e)** dne 25.8.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce července 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 754.060,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140017, 21140018, 21140019 a 21140020 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 132.123,- Kč, který byl společností finančním úřadem vyplacen, **f)** dne 25.9.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce srpna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 734.349,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140022, 21140023 a 21140024 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 127.449,- Kč, který nebyl společností finančním úřadem vyplacen, **g)** dne 25.10.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce září 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 760.565,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140025, 21140026, 21140027 a 21140028 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 131.741,- Kč, který nebyl společností finančním úřadem vyplacen, **h)** dne 25.11.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce října 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 610.851,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140029, 21140030, 21140031, 21140032, 21140033, 21140034 a 21140035 vystavených jménem společnosti Fresh LOOK s.r.o., IČ: 24808296 a společnosti First C - Classic s.r.o., IČ: 24314005, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla těmito společnostmi uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákal nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 106.016,- Kč, který nebyl společností finančním úřadem vyplacen, a **2) obžalovaná Péče v Německu s.r.o., toho času pod názvem Anthoza s.r.o.,** prostřednictvím svého tehdejšího jednatele Ing. I. D. nar. 14.5.1976, jehož jednání se jí přičítá a tohoto se dopustil v jejím zájmu a v rámci její činnosti, který v úmyslu neoprávněně vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty prostřednictvím její datové schránky v době nejméně od 1.3.2014 do 25.11.2014 podal v Lounech, Rybalkova 2376, v sídle Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště Louny, v jednotlivých níže uvedených měsících zdaňovacího období roku 2014, daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, kdy: **a)** dne 25.4.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce března

2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 629.200,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140002, 21140003 a 21140004 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala výhodu na dani z přidané hodnoty za toto zdaňovací období ve výši 109.200,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen, **b)** dne 25.5.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce dubna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 497.189,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140005, 21140006 a 21140007 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 86.289,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen, **c)** dne 25.6.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce května 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 671.369,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140008, 21140009 a 21140010 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 116.519,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen, **d)** dne 25.7.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce června 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 723.459,- Kč s 21 % sazbou DPH, kdy samotné DPH činilo 125.559,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140011, 21140012, 21140013 a 21140014 vystavených jménem společnosti InterSyn Industrial a.s., IČ: 45277109, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 125.559,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen, **e)** dne 25.8.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce července 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 754.060,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140017, 21140018, 21140019 a 21140020 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 132.123,- Kč, který jí byl finančním úřadem vyplacen, **f)** dne 25.9.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce srpna 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 734.349,- Kč včetně DPH na základě faktur č. 21140022, 21140023 a 21140024 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 127.449,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen, **g)** dne 25.10.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce září 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 760.565,- Kč, na základě faktur č. 21140025, 21140026, 21140027 a 21140028 vystavených jménem společnosti TINTARELLA a.s., IČ: 28342593, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla touto společností uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané

hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 131.741,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen, **h)** dne 25.11.2014 podal řádné daňové přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce října 2014, v němž zahrnul přijatá zdanitelná plnění ve výši 610.851,- Kč včetně DPH, na základě faktur č. 21140029, 21140030, 21140031, 21140032, 21140033, 21140034 a 21140035 vystavených jménem společnosti Fresh LOOK s.r.o., IČ: 24808296, a společnosti First C - Classic s.r.o., IČ: 24314005, ačkoliv věděl, že plnění uvedená na těchto fakturách nebyla těmito společnostmi uskutečněna a vědomě tato plnění v rozporu s ust. § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty zahrnul do podkladů pro výpočet daně z přidané hodnoty a neoprávněně z nich uplatnil nárok na odpočet daně na vstupu, čímž vylákala nadměrný odpočet na DPH za toto zdaňovací období ve výši 106.016,- Kč, který jí nebyl finančním úřadem vyplacen.

2. Jednání pod bodem 1 odůvodnění bylo u obou obžalovaných původně (před novelou č. 333/2020 Sb.) kvalifikováno jako dílem dokonatý a dílem ve stádiu pokusu nedokonatý zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu bylo obžalovanému Ing. I. D. doručeno dne 25. 4. 2019, jeho obhájci pak dne 8. 4. 2019, opatrovníci právnické osoby ustanovené soudem bylo uvedené usnesení doručeno dne 14. 5. 2019. V souladu s § 30 odst. 1 zákona o TOPO bylo dne 8. 4. 2019 doručeno toto usnesení též příslušnému rejstříkovému soudu. Dne 29. 7. 2019 byla k soudu podána obžaloba.
3. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se oba obžalovaní dopustili jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku (a současně v bodě 1 odůvodnění). Změny doznala v souvislosti se zvýšením hranice škody resp. rozsahu prospěchu pouze právní kvalifikace v bodě 2 odůvodnění.
4. **Obžalovaný Ing. I. D.** v přípravném řízení využil svého práva a v postavení obžalovaného **odmítl k věci vypovídat**. U hlavního líčení **popřel, že by se trestné činnosti dopustil**. Za stěžejní argumenty považoval, že nikdy nebyla zpochybňována jeho osoba, součinnost s finančním úřadem ani existence zboží. Jeho vinu nelze odvíjet od případné nespolehlivosti dodavatele či odběratele. V neposlední řadě namítl šikanózní chování finančního úřadu, který odmítl jeho důkazní návrhy v podobě výslechu svědka P. N. a M. J.
5. Konkrétně obžalovaný ve vztahu *ke své osobě* poukázal na to, že působil pro Policejní prezidium, Ministerstvo vnitra ČR i Německa a vždy vše konal v souladu se zákonem, byl znalcem v rámci Ministerstva vnitra pro uprchlickou krizi a problematiku a zajišťování v Německu, dále znalcem pro Českou republiku v zahraničí pro oblast terorismu, uprchlické krize. V roce 2012 ukončil služební poměr u PČR a následně fungoval i jako poradce pro Ministerstvo vnitra ČR a Německo. Zmínil působnost v charitativní oblasti, nadacích a obdobných projektech (čl. 687). Četností aktivit pak odůvodnil absenci některých informací o vazbách a souvislostech. Co se týká M. J. který mu zboží prodával, vše bylo deklarováno a probíhalo jako normální obchodní směna za účelem levného nákupu a maximálního zisku při prodeji. Od M. J. odkoupil de facto všechny sklady, kterými disponoval po celé Praze, jednalo se asi o 4 nebo 5 skladů. U tří nebo čtyř byl osobně přítomen, bližší údaje k osobám, které prováděly nakládku, ale neuvedl. Dodané zboží se buď přeskladnilo nebo zaskladnilo, případně rovnou odváželo do Německa. K jednotlivým fakturám se odmítl vyjádřit. V závěrečné řeči zmínil, že M. J. jako exkluzivní partner přislíbil kompletní dodávky, vzhledem k tomu, že měl historii v železářství a v celých procesech celé Prahy, kde měl veliký obchod. V období březen-listopad 2014 používal primárně *sklad* Třtěno 2, který patřil jeho sestře V. F., v této nemovitosti bylo také řádně zavedeno sídlo společnosti Anthoza s.r.o. a následně Anthoza Security s.r.o. Dále využíval sklad v Teplicích v areálu Somet, Gagarinova 1313. Ve skladu Třtěno čp. 2 bylo provedeno místní šetření finančního

úřadu, kterým byla ověřena fyzická existence sídla společnosti a skladovací prostory, ve kterých bylo uloženo strojírenské zboží, brusné kotouče, řezné kotouče, brusky, libely, k tomuto tvrzení do spisu založil úřední záznam finančního úřadu z 15. 5. 2014 (viz. čl. 435, z něhož ale plyne, že kontrola byla provedena na adrese Trtěno 101, kde měla společnost sídlo do 6. 2. 2015 a nikoli Trtěno 2, kde měla sídlo až od 6. 2. 2015). V [redacted] se na obchodu s M [redacted] J [redacted] neúčastnil, pouze zapůjčil jednou nebo dvakrát dodávkové vozidlo k převozu materiálu do skladu. Společnost v té době disponovala pouze vozidlem Citroenem C8, další si pak půjčovali neoficiálně, neexistují k tomu žádné doklady ani platby. Smluvním partnerem v Německu byl P [redacted] N [redacted] a další osoba. P [redacted] N [redacted] byl nakontaktován osobně a opakovaně. Z 90 % bylo po SMS posíláno, na kterou adresu má být zboží doručeno. U *dodavatelských společností* si nekontroloval jejich plátcovství DPH a nezaznamenal žádný problém, že by byly nespolehlivé, jejich kontrolu provedl jen na začátku přes Ares na základě veřejně dostupných kanálů. *Faktury* obdržel zpravidla při převzetí zboží, nebo ex post, na základě souhrnu zboží, které bylo vyskladněno. Po převzetí následovala platba v hotovosti, bylo kontrolováno zboží, jestli odpovídá seznamu a na základě toho byla vystavena faktura. Fakturu obdržel vždy fyzicky, většinou to bylo více faktur najednou. Firma měla *bankovní účet*, ale platby neprobíhaly elektronicky, předcházela jim fakturace, kterou odsouhlasil. Jestliže nebyla vydána faktura, tak byl vydán minimálně příjmový doklad, ten se následně zlikvidoval a byla vystavena faktura. Posléze upřesnil, že jeden účet měla společnost na území České republiky a jeden v Německu, ale vlastnili také další účty k dalším společnostem. *Předmětem podnikání* společnosti Anthoza s. r. o. byl nákup a prodej zboží, resp. nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje v první fázi, následně došlo k rozšíření o domácí a sociální péči, ostrahu a bezpečnost, nákup a prodej zbraní. Co se týká *finančního úřadu*, ve většině případů byla sporná částka následně zajištěna anebo exekuvována z účtu, ale aktuální stav mu není znám. Ze strany finančního úřadu byl podezírán z praní špinavých peněz, byl proto šikanován kontrolami, přitom v Německu jeho prověřování dopadlo bezproblémově.

6. **Obžalované společnosti Péče v Německu s.r.o.** byla usnesením Okresního soudu v Lounech ze dne 9.5.2019 pod číslem jednacím 0Nt 1039/2019-5 ustanovena opatrovníkem Mgr. Dana Holá, advokátka. Tato v rámci svého výsledku v přípravném řízení uvedla, že se jí dosud nepodařilo zkontaktovat současného jednatele společnosti, M [redacted] P [redacted], takže se nemůže k věci vyjádřit. U hlavního líčení **využila svého práva a k věci nevypovídala**. V rámci závěrečné řeči **odmítla, že by se právnická osoba dopustila trestné činnosti**. Namítala, že Ing. S [redacted] při prvním místním šetření zboží fakticky viděla, obžalovaný finančnímu úřadu doložil všechny potřebné doklady a kontrola byla uzavřena, aniž by vznikly jakékoli pochybnosti. Jediným důvodem trestního stíhání tak byla skutečnost, že posléze byl německý odběratel označen jako nespolehlivá osoba, neboť v Německu neplnil daňové povinnosti a vůči obžalované tak započaly četné daňové kontroly, které byly vedeny jednostranně s úmyslem poškodit daňový subjekt. Finanční úřad nerefletoval důkazní návrhy obžalovaného, zejména výsledky svědků M [redacted] J [redacted] a P [redacted] N [redacted]. Zdůraznila, že v obchodním styku není dána povinnost žádné ze stran prověřovat finanční schopnosti a důvěryhodnost obchodních partnerů a nelze ji tudíž požadovat ani po obžalovaných. Neobstojí také argumentace Finančního úřadu, že na účtech společnosti nebyly patrný žádné pohyby, neboť obžalovaný potvrdil, že platby realizoval hotovostně.
7. **Svědék V [redacted] J [redacted]** sdělil, že **ve společnosti Anthoza s. r. o. působil jako jednatel**, kupoval ji s podnikatelským záměrem, tuto *vlastnil, aniž by byla aktivní*. Pak se seznámil s obžalovaným, který do společnosti vstoupil, oba se stali jednatelem. *Chtěli podnikat v oboru „security“*. Spolupráce s obžalovaným fungovat nezačala, jejich cesty se krátce nato rozdělily, obžalovaný si koupil jeho obchodní podíl. V době, kdy oba zastávali funkci jednatele, nevykazovala společnost žádnou činnost tak, aby museli odvádět daně. Přístup do datové schránky měl od počátku, později ho předal obžalovanému. *Obžalovaný realizoval nějaký nákup*, ale už si na to nevzpomíná. Daný obchod probíhal toliko v režii obžalovaného, pouze v jednom případě mu pomohl se závozem, jednalo se o drobné zboží ze *zámečnictví*, které se rušilo. Společnost v tu dobu *měla finanční prostředky*

tak do jednoho milionu korun, byl tam minimální provoz, už si nepamatuje v jakých číslech a o co přesně šlo. V uvedeném období si nevyplácel žádnou odměnu. Sídlo firmy bylo na adrese Trřeno 101, tam byla i kancelář.

8. **Svědek Ing. J. M.** potvrdil, že se specializuje na zastupování klientů při správě daní, obžalovanou společnost zastupoval v daňovém řízení ohledně stanovení daně. Účetnictví nezpracovával. U dané společnosti jde o dvě základní oblasti, první se týká obchodování se zbožím a další poskytování domácí péče v Německu. Jedná se o období, kdy společnost ještě měla nějaký zbytkový obchod a zároveň poskytovala péči v SRN, překrývalo se to. Společnost byla v hledáčku Finančního úřadu vzhledem k nesrovnalostem při výpočtu DPH, daňová řízení začala od roku 2014. Za rok 2014 byly 2 daňové kontroly. Velmi zjednodušeně řečeno se jednalo o to, že v rámci místního šetření byla společnost Anthoza s. r. o. sledována bezproblémovou, avšak následně bylo zjištěno, že její obchodní partneri selhali v daňovém řízení a byly tak zpochybněny nároky na odpočet na vstupu. Došlo tak k situaci, kdy správce daně neuznal nárok na vstupu a současně na straně dodání do Německa. Bylo tedy vycházeno z toho, že plnění fakticky existovalo, nebylo ale prokázáno, že by ho společnost pořídila za účelem podnikání. Důvodem zpochybní se tak nestal obsah, ale skutečnost že odběratelé a dodavatelé se stali nekontaktní, nesplnili svoji daňovou povinnost. Spor u soudu za období března až červenec 2014 prohráli a další již nejspíš nepodávali, neboť to nepovažovali za efektivní. Ve skladu společnosti Anthoza s. r. o. nikdy nebyl. V roce 2014 se s panem D. neznal. Co se týče opravných prostředků proti platebním výměrům, ty podal za březen až červenec 2014, za další období neví. Již v této době bylo navrhováno slyšení svědků, ale byli nedostupní.
9. **Z výsledku svědkyně Ing. D. S.** soud zjistil, že obžalovanou společnost, dříve pod názvem Anthoza s. r. o., šetřila v několika zdaňovacích obdobích, v několika daňových kontrolách, týkajících se daně z přidané hodnoty. První šetření bylo v březnu 2014, kdy se společnost stala plátcem DPH a byla standardně prověřována jako nový plátec. Po předem domluvené termínu proběhlo místní šetření k ověření sídla, ekonomické činnosti a dalších skutečností. Požadovali prokázání splnění podmínek osvobození při dodání zboží do jiného členského státu. Daňový subjekt předložil potvrzení od odběratele P. N. Při místním šetření zboží viděli, jednalo se o řezačky, kotouče, možná vrtačky. Zboží ale nepřepočítávali a blíže nekontrolovali. V tu dobu neměli pochyby o existenci zboží. Další kontrola byla zahájena v červnu téhož roku, když bylo zjištěno, že jediný dodavatel společnosti Anthoza, byla společnost InterSyn, která byla označena za nespolehlivého plátce. Daňovým subjektem byly opět doloženy obdobné doklady jako v březnu, zase zde figuroval P. N. Mezitím z Německa došla zpráva, že tato osoba si neplní své daňové povinnosti, nepodává daňová přiznání a je u něho podezření z karuselových obchodů. Na základě těchto informací byla zahájena daňová kontrola na všechna zdaňovací období. Daňový subjekt neprokázal, že by zboží pořídil od dodavatele, který byl uveden na daňových dokladech a neprokázal ani skutečnost, že zboží bylo skutečně přepraveno do jiného členského státu, resp. nebyly naplněny podmínky pro uplatnění osvobození v tuzemsku. Z evidence závazků pohledávek, pokladní knihy a pohybu na účtu zjistili, že v daném období nebyly platby prováděny přes účet, pokladní kniha byla v mínusových položkách, nebylo patrné, že by obžalovaná společnost v bance směnila Eura, v nichž měly být transakce hrazeny v hotovosti. Údaje k účtu v Německu předal daňový subjekt, v tuzemsku si jej vyžádali sami. Další šetření pak byla prováděna až o rok později na nové adrese společnosti, tzn. Trřeno 2. Podněty obžalovaného k vyslechnutí svědků, a to M. J. P. N. či další osoby vietnamské národnosti, neignorovali. Všechna řízení probíhala ze strany finančního úřadu transparentně, nešlo o šikanózní chování.
10. **Svědek R. K.** k trestné činnosti obžalovaných neměl žádné poznatky. Pouze potvrdil, že obžalovaného viděl jednou v životě, když ho vzal spolu s F. a L. do Byznys centra v Holešovicích k podepsání papírů, kde měl figurovat jako jednatel společnosti Abba Insebell Advice. Fakticky, ale jako jednatel této společnosti nefungoval, jen podepisoval listiny, většinou se jednalo o faktury, které mu donesl F., jednou podepsal jízdní příkaz, zboží ale nikdy fyzicky neviděl. Faktury ani dokumenty, které podepsal, v Praze nečetl, měl domluvené finanční plnění, dostal ale jen 1x 10 000 Kč. Myslel si, že je i vlastníkem shora zmíněné společnosti, ale tak to nebylo, když mu finanční

úřad sdělil, že nehradí zdravotní pojištění, ukončil svou účast. Daně vůbec neřešil. Co se týká společnosti *TINTARELLA to, že figuruje také v této společnosti, se dozvěděl až, když mu začaly chodit upomínky*, zřejmě k tomu došlo, když podepisoval listiny pro společnost Abla Insebelles Advice, ale nevěděl o tom. Za tuto společnost žádné listiny nepodepisoval. Ví, že v ní vystupoval M. J., ale neznají se.

11. **Svědék J. R.** sdělil, že v roce 2014 byl kontaktován finančním úřadem, neboť *byl zapsán ve firemním rejstříku společnosti InterSyn Industrial a. s., ale nic o tom nevěděl*. Toto má souvislost s M. J., pro něhož hlasovali, za což on jim potom zaplatil útratu v hospodě. Při té příležitosti jen podepsal prezenční listinu. O tom, že figuruje ve společnosti, se dozvěděl až v roce 2015 z přípisu finančního úřadu. *V dané společnosti nebyl činný. M. J. ho ubezpečil, že je to zrušené, později kvůli tomu byl u soudu, to s ním již neřešil, protože v tu dobu byl M. J. nemocný a pobýval po nemocnicích. O M. J. ví, že měl na Letné elektro, ale společnost moc neprosplávala, neboť po třech letech ji zavřel.*
12. **Svědék D. V.** k osobě M. J. uvedl, že v roce 2013 měl obchod se železářstvím v Praze 2, ulice Vinohradská, v němž mu pomáhal. Personální obsazenost byla špatná, *často byl obchod zavřený, tržby nebyly významné. M. J. měl dluhy na nájemném*, proto se provozovna přemístila do menšího obchodu na adrese v Praze 3, v ulici Táboritské. Část zboží mu pomohli převést, jednalo se o sklo - porcelán a sortiment železářství se zmenšil. Část zboží se převážela do nějaké stodoly. I v této provozovně bylo často zavřeno, tržby byly nízké a zakrátko byla uzavřena. M. J. část zboží z obchodu odprodal, jednal o tom s J. S. i toto zboží se převáželo do nějaké stodoly, v obou výše zmíněných případech šlo zřejmě o jednu firmu. S paní Korenou mu pak pomáhali při částečném vystěhování. S M. J. spolupracoval v roce 2013- 2014, celkem asi 10 měsíců. Má za to, že v danou dobu *pobíral sociální dávky, byl často nemocný s nohou, po psychické stránce byl normální, v roce 2015 došlo ke změně v jeho chování a přestali se stýkat*. Nemá za to, že by M. J. nadměrně požíval alkohol, například vypil 5 panáků vodky a 4 půl litrová piva. Byl přímo přítomen u likvidace provozovny, není schopen odhadnout cenu zboží, ale mohlo to být tak 250 000 Kč. O zboží měl přehled. Inventarizace nikdy neproběhla, ačkoli se o to pokoušel. M. J. zcela důvěřoval panu P. od kterého obchod ve Vinohradské koupil a inventuru nepovažoval za potřebnou. V dané době se M. J. nezmiňoval o společnost Anthoza s. r. o. či o Ivo Divišovi. Ve skladě ohledně sortimentu železářství byly například různé sady nářadí, pár vrtaček, možná 1 až 2 menší svářečky. Co se týče druhu nářadí, tak v prodejně jich bylo málo, například 3 kusy, *určitě tam nebylo zastoupení něčeho v násobcích či stovkách*. Byl tam poměrně široký sortiment, ale od všeho jen málo kusů, tak to bylo v obou provozovnách. M. J. v podstatě nic nového neobjednal, byly tam věci, které původně koupil od pana P., dokupovali se pouze malé finanční položky, které se prodávaly hodně, například vruty, hřebíky, šrouby a podobně. Po předložení faktur na čísla listu 89, 91, 93, 95-98, 156 – 169, 171, 173, 175, 203, 205-208, 210 a 212 sdělil, že *není možné, aby takto vysoké počty věcí, krom položky vrtáků, vodováhy, byly v provozovnách*, je to nesmysl, nebyly by k tomu odběratelé, M. J. nezásoboval stavební firmu či stabilní odběratele, ve zboží by „leželo“ spousty peněz (podrobně viz číslo listu 524). Nakupovat chodili jen řemeslníci, a to po kusech, ne stovkách či tisících. *Neví nic o tom, že by se M. J. zabýval velkoobchodem či že by někdy obdržel hodně peněz.*
13. **Svědkyň E. K.** se vyjádřila k osobě M. J., u něhož pracovala ve skle a porcelánu v obchodě na Žižkově (ul. Táboritská), kde se prodávalo také železářství. Jednalo se o část zboží, které si M. J. odkoupil od A. P. Hodnotu zboží v obchodě M. J. *odhaduje max. na 50 -60 000 Kč*. Obrát byl nízký, tak 2 000 - 2 500 Kč týdně. Co se týká gola sad, určitě jich tam nebylo 305 ks, ale tak jedna nebo dvě sady. Brusné kotouče, řezné kotouče, vrtáky tam byly v minimálním množství, pneumatické utahovací pistole v počtu 80ks tam nebyly, jednalo se o *malou neperspektivní prodejnu bez skladovacích prostor*. Uťahovací pistole neměli ani ve Vinohradské, kde byla prodejna podstatně větší, to platí i o 450ks gola sad či 2000 ks brusných kotoučů, v takovém množství neviděla za celých 27 let, pravdou ale je, že se nedívala, zda nejsou někde

kotouče uloženy v krabici. Železářské zboží ve Vinohradské doobjednával dle potřeby pan S [REDACTED] nikdy tam ale nebylo velké množství, ani by se tam nevešlo a ani to není levná záležitost. Ve Vinohradské mohl být obrat v železářství třeba 30 000 Kč denně, s ul. Táboritskou to bylo naprosto nesrovnatelné. Přednostně se zde prodával sortiment sklo a porcelán, okrajově železářství. Doobjednávání do této prodejny probíhalo z velkoskladu na Praze 10 podle toho, co se prodalo např. zboží za cca 2 000 Kč (až 5 000 Kč), rozhodně to nebyly padesátitisícové faktury. Objednávali tak 1x za týden, prodejna byla ztrátová. Od M [REDACTED] J [REDACTED] za celý rok nedostala výplatu, sporadicky ji dal 500 Kč, pracovala u něj jako prodavačka. Nikdy u něj neviděla větší množství peněz, ani si nevšimla, že by měl osobní automobil. M [REDACTED] J [REDACTED] měl zdravotní problémy, ale nikoli tak vážné, aby nebyl vůbec schopen pracovat. Byl velmi hodný a důvěřivý. Při stěhování do prodejny na Žižkově, zboží sepisovala, ale výsledky si již nepamatuje. Stěhovalo se zboží z Vinohradské do Táboritské, ale určitě se na tom nepodílelo 8 lidí, ale méně. Jednalo se o 3 dodávky, nebylo to velké množství zboží, ale spíše velké krabice. Zboží se stěhovalo přímo na prodejnu v Táboritské, když pak tato provozovna skončila, zboží se svázelo do nějakého „mokrého“ sklepa, protože bylo potřeba prodejnu do určitého dne vyklidit. Miroslav Janda určitě neměl na to, aby hned zaplatil 50 000 Kč za zboží v prodejně Táboritská, některé zboží měl evidované do komise. Nejříve pracovala u A [REDACTED] P [REDACTED] plynule pak přešla k M [REDACTED] J [REDACTED]. Pan P [REDACTED] provozoval velkoobchod, kde byl roční obrat i 30-40 mil. Kč, na Vinohradské měl maloobchod, zde by množství zboží odhadla na desetinásobek toho, co měl M [REDACTED] J [REDACTED] v Táboritské. Obžalovaného zná, byl tak 2x-3x za M [REDACTED] J [REDACTED] ale neví, o čem spolu mluvili. Koupil si tam nějakou drobnost (šroubovák) a normálně ho zaplatil. Větší množství zboží neodebral, to tam ani nebylo. O všech obchodních aktivitách M [REDACTED] J [REDACTED] nevěděla, ale měla dobrý přehled o prodejně v Táboritské ulici. V Táboritské se věnovala hlavně sortimentu sklo-porcelán, železářství bylo v této prodejně okrajové.

14. Svědek A [REDACTED] P [REDACTED] zaslal soudu písemné vyjádření, které je založeno na čísle listu 560 až 563, v němž uvádí, že provozoval prodejnu skla, porcelánu a domácích potřeb a železářství na adrese Praha 3, Vinohradská 141. Dne 31. května 2012 provozovnu opustil a odprodal společnosti InterSyn Industrial a. s. soubor zásob, které na prodejně a v přilehlém skladu v tu dobu byly. Jednalo se o sortiment železářství cca 50 %, domácích potřeb cca 25 % a skla a porcelánu cca 25 %. Faktura byla vystavena na částku 604 104 Kč (základ daně 503 420 Kč plus DPH 20 % ve výši 100 684 Kč). K jejich úhradě došlo ve dvou splátkách dne 15. 6. 2012 ve výši 300 000 Kč a 18. 6. 2012 v částce 304 104 Kč. Zboží v tu dobu se nepřevážilo, neboť shora uvedená společnost uzavřela novou nájemní smlouvu. Co se týče nových prostor společnosti v ulici Táboritská, o její fungování se dál nezajímal. Po 31. 5. 2012 si u něj M [REDACTED] J [REDACTED] objednával sortiment skla a porcelánu, vždy v minimálním množství. Osobu P [REDACTED] S [REDACTED] nezná, stejně tak mu není nic známo o společnosti TINTARELLA, a. s. Do spisu založil fakturu z 31. 5. 2012 na celkovou částku 604 104 Kč (vč. DPH), v níž ale není specifikováno konkrétní zboží. Přijetí plateb je pak doloženo periodickým výpisem z účtu A [REDACTED] P [REDACTED] BPV. V rámci výsledku u hlavního líčení se neodchýlil od svého písemného vyjádření. Upřesnil, že pokud hovořil o železářství, měl na mysli věci plošného rozsahu, co je potřeba do koupelny, na toaletu, na zeď, do zdi, prostě domácí železářství. Pokud jde například o gola sady či píly, tyto byly vždy v adekvátním množství, třeba na skladě bylo 10 kusů, respektive 20 kusů. 100 kusů a více věcí se týkalo například šroubků a maličkostí, které se počítají na kila ne na kusy. Poté, co uzavřel obchod s panem J [REDACTED] již se o prodejnu ve Vinohradské nezajímal, ví, že to pak M [REDACTED] J [REDACTED] špatně zvládal, měl údajně problémy s nájmy. Měl fyzické i duševní problémy, zřejmě ve spojitosti s alkoholem. S M [REDACTED] J [REDACTED] se dohodli na odprodeji zboží za částku 600 000 Kč, jeho soukromý odhad je, že zboží mělo hodnotu 1 000 000 Kč. Zboží nakupoval na prodejnu od roku 1993, byly tam i věci, které se už nepoužívají, těch byla zhruba čtvrtina, to byly věci k odvezení do sběrných surovin (jednalo se spíše o železo). Za jeho působení šly na odbyt hlavně kleště kladiva a zámky. Co se týče prodeje gola sad a pil v době, kdy prodejnu předával M [REDACTED] J [REDACTED] tak občas někdo něco koupil, co tam bylo například i 5 let, protože to potřeboval a další prodejna s tímto sortimentem v okolí nebyla. Sám poté, co prodal zboží M [REDACTED] J [REDACTED], prodával hlavně sklo a porcelán. M [REDACTED] J [REDACTED] předal

své původní kontakty. Hodnotí ho jako strašně hodného člověka, což se ale do personálních věcí moc nehodí, člověk má být hodný, ale nikdy ne moc. K osobě svědka A [REDACTED] P [REDACTED] soud do spisu založil výpis z živnostenského rejstříku, kde jsou krom živnostenských oprávnění zapsány také jednotlivé provozovny k předmětu podnikání.

15. Soud nevyslechl svědky P [REDACTED] N [REDACTED] či T [REDACTED] P [REDACTED] Q [REDACTED] neboť ani po prošetření policií nebyl zjištěn aktuální pobyt těchto osob. Nedostupnost byla dlouhodobého rázu, proto nemohli být vyslechnuti ani v rámci přípravného řízení. Vzhledem k úmrtí M [REDACTED] J [REDACTED] nebyl ani tento ve věci slyšen. Z důvodu absence těchto osob pak soud zaměřil pozornost na konkrétní zjištění k daným společnostem a v případě M [REDACTED] J [REDACTED] též k jeho osobě a obchodní činnosti.
16. Na čísle listu 584 až 587 jsou založeny **rozvahy ve zjednodušeném rozsahu**, a to ke dni 31. 12. 2012 společnosti Sunny Activity s.r.o. se sídlem Třtěno 101, ke dni 31. 12. 2013 a ke dni 31. 12. 2014 společnosti Anthoza s. r. o. se sídlem Třtěno 101, a ke dni 31. 12. 2015 společnosti Anthoza s. r. o. se sídlem Třtěno 2. k tomu jsou založeny **výkazy zisku a ztráty**, a to na čísle listu 588 až 591. Z nich je patrné, že v roce 2012 a 2013 není vykazována žádná činnost. Zápis z roku 2014 nenavazuje na rok 2013. V roce 2014 pak společnost vykazuje tržby za prodej zboží 3 902 000 Kč, náklady vynaložené na prodané zboží činí 3 512 000 Kč, obchodní marže je 390 000 Kč. Za další rok 2015 pak klesají tržby za prodej zboží na 361 000 Kč, náklady vynaložené na prodané zboží činí 328 000 Kč a obchodní marže je 33 000 Kč. Blíže se k jednotlivým položkám vyjádřila **znalkyně z oboru ekonomika Ing. B [REDACTED] V [REDACTED]**. Ta k listinám z roku 2012 týkajících se společnosti Sunny Activity s.r.o. uvedla, že tato společnost (předchůdce společnosti Anthoza, s.r.o.) byla založena se základním kapitálem 200 000 Kč. V rozvaze je uvedeno, že kapitál vznikl pouze vložením finančních prostředků. Výkaz zisku a ztráty za rok 2012 společnosti Sunny Activity s.r.o. je čistě nulový. Výkaz zisku a ztráty tedy dokladuje, že *společnost v roce 2012 nevykonávala žádnou činnost, a jednalo se o tzv. mrtvou společnost*. V roce 2013 se společnost Sunny Activity s. r. o. přejmenovala na společnost Anthoza s.r.o. Rozvaha je úplně stejná. Opět ukazuje, že jsou zde pouze peníze ze základního kapitálu. Výkaz zisku a ztráty je v nulách. *Společnost opět v tomto roce 2013 nevykonávala žádnou činnost*. Pro rok 2014 – sice *není vyplněno minulé účetní období v rozvaze*, ale to by mělo být shodné s položkami roku 2013 rozvahy. To znamená, že by tam měla být aktiva celkem 200 000 Kč jako finanční prostředky a základní kapitál 200 000 Kč. Aktuální čísla za rok 2014 vypovídají o tom, že aktiva se zvýšila, a to o 924 000 Kč (čl. 586 v položce C.I). Změnila se hodnota řádku „C.III. Krátkodobé pohledávky č. řádku 010“, kde nebyly žádné krátkodobé pohledávky na konci roku 2014. Je tam za 504 000 Kč pohledávek. „Krátkodobý finanční majetek na řádku C.IV. č. řádku 11“ klesl ze 200 000 Kč na 60 000 Kč. Co se týká řádků, které tam jsou nové, to jsou zásoby, protože rozvaha je ve zjednodušeném rozsahu. *Nelze usuzovat, jaký typ zásob to byl*. Dále ve výkazu zisku a ztrát čl. 590 je vidět, že se nějaké zboží prodávalo. To znamená, že za 504 000 Kč (čl. 586) bylo vyfakturováno a ke konci roku 2014 pohledávky nebyly splaceny, proto tam je těch 504 000 Kč. Na stránce „pasiv“ je stále řádek „A.I. Základní kapitál č. řádku 015“ 200 000 Kč. Pak se objevil nový řádek „A.V.“ Výsledek hospodaření běžného účetního období, kde je vykázáno 146 000 Kč. Tento řádek se pak váže na výkaz zisku a ztráty. Novým řádkem je pak řádek „B.II“ (stále čl. 586 p. v.). Dlouhodobé závazky č. řádku 022, kde jde vykázáno 748 000 Kč. *Nelze jednoznačně určit, o jaké dlouhodobé závazky jde*. Z účetního hlediska jsou to jakékoliv závazky, jejichž splatnost k datu sestavení rozvahy, tj. k 31.12.2014, mají splatnost delší než jeden rok. To znamená, že budou splatné až po 1.1.2016. Titul dlouhodobých závazků z výkazu vyčíst nelze. Na řádku „B.III Krátkodobé závazky č. řádku 023 pasiv“ je vykázáno 394 000 Kč. Opět jsou to krátkodobé závazky, lze předpokládat, že z větší části to budou závazky z obchodních vztahů. Poté by tam měly být daňové závazky. Pokud byli zaměstnanci, tak tam budou závazky z titulu nevypacených mezd prosincových, které budou vyplaceny v lednu. Případně nějaká daň ze závislé činnosti, protože nebyla splacena. Jsou to prostě závazky, kdy jejich doba splatnosti je do 31.12.2015 a dříve. Na čl. 590 *společnost v roce 2014 už vykazovala aktivitu*, je to vidět ve výkazu zisku a ztráty, kde společnost vykazuje výrazné hodnoty, a to na řádku „1 tržby za prodej zboží“ 3 902 000 Kč. Na

řádku „A. náklady vynaložené na prodané zboží č. řádku 2“ jsou 3 512 000 Kč. Na řádku „Obchodní marže“ je vykázána částka 390 000 Kč. Je vidět, že se společnosti podařilo zboží prodat s něco víc jak 10 % marží. Na řádku „II. Výkony č. řádku 4“ je částka 253 000 Kč, což jsou další výnosové položky. To znamená, že tam jsou nějaké služby, které společnost vykonávala pro odběratele. Proti tomu jsou náklady řádek „B. Výkonová spotřeba č. řádku je 5“ 409 000 Kč. Do tohoto řádku spadají náklady typu spotřebovaný materiál, elektrická energie a služby. Je vidět, že náklady na zbylé výkony, tržby byly vyšší, než samotné tržby, takže další řádek „Přidaná hodnota č. řádku 6“ je nižší, než řádek předchozí „Obchodní marže č. řádku 3“, kde bylo vykázáno 390 000 Kč, protože se to snížilo o záporný rozdíl mezi výkony a výkonovou spotřebou. *Společnost už zaměstnávala nějaké zaměstnance*, protože vykazuje na řádku „C. Osobní náklady č. řádku 7“ částku 79 000 Kč. Až na řádku „H. Ostatní provozní náklady č. řádku 14“ vykazuje hodnotu 1 000 Kč. Většinou se účtují nějaké drobnosti. Může tam být nějaké zaokrouhlení. Případně nějaké náklady, které se nedají specifikovat tím způsobem, že to byl materiál, služby, spotřebované energie. Jsou to prostě další provozní náklady, které to účetnictví slučuje do tohoto společného řádku na základě součtu výnosů a nákladů, výnosy jsou označeny římskými čísly, náklady jsou označeny písmeny ve výkazu. Řádek označený „* Provozní výsledek hospodaření č. řádku 17“ vykazuje částku 154 000 Kč. To znamená, že celkem z provozní části hospodaření společnost vydělala 154 000 Kč. Provozní je všechno, co se týká provozu. Pak jsou náklady na stránce druhé, kde finanční hospodaření se týká pohybu kolem peněz. To znamená, že probíhají náklady typu nákladové úroky z úvěrů, poplatky za vedení účtu, poplatky bankám. Prostě věci, které se týkají pohybu peněz, jak hotovostních tak bezhotovostních. Ve finančním výsledku hospodaření, které začíná řádkem „K číslo řádku 22 Náklady z finančního majetku“ a končí řádkem „P. Převod finančních nákladů č. řádku 31“ společnost vykázala jenom na řádku „O. Ostatní finanční náklady č. řádku 29“ částku 8 000 Kč. Budou to nějaké poplatky za zpracování úvěru nebo něco podobného, protože úroky jsou samostatně vypíchnuté na řádcích o něco výše. Společnost na finančních operacích prodělala 8 000 Kč. Součet provozního hospodářského výsledku na č. řádku 17 částka 154 000 Kč mínus finanční výsledek hospodaření 8 000 Kč dává dohromady 146 000 Kč, což je vykázáno na řádku „** Výsledek hospodaření za běžnou činnost č. řádku 34“. Je to celkový hospodářský výsledek společnosti za rok 2014. *Není vykázána na řádku „Q. Daň z příjmu za běžnou činnost č. řádku 33“ žádná daň z příjmu právnických osob, což je překvapující.* Důvod může být ten, že výkaz byl zpracován dříve, než byla vypočítána daň z příjmu a společnost už pak výkaz neopravila a nechala ho tak, jak je. Této úvaze svědčí i následný rok 2015 na č.l. 587 a 591. Na č.l. 587 je předložená rozvaha za rok 2015. Neví důvod, proč *nebyly doplněny do sloupce minulé účetní období rozpis položek z roku 2014.* Celková aktiva vyplněna jsou. *Rozpis podle zásob krátkodobých pohledávek a finančního majetku tam rozepsán není.* Je to drobná vada. V roce 2015 společnost pořídila dlouhodobý hmotný majetek, tj. řádek „B.II. č. řádku 005“ ve výši 210 000 Kč. Na řádku „C.I. Zásoby č. řádku 008“ je (kdyby bylo minulé období vyplněno, tak by se to dobře vidělo) částka 924 000 Kč, která je shodná s částkou uvedenou v rozvaze z roku 2014 č.l. 586. V roce 2015 je částka shodná. *Důvod, proč se se zásobami nic nestalo, nelze zjistit.* Na položce „C.III. Krátkodobé pohledávky č. řádku 010 aktiv“ je částka 521 000 Kč. Oproti roku 2014, kde byla částka 504 000 Kč, položka vzrostla, ale vzrůst není výrazný. Je to přiměřené k tomu, že pokud se činnost společnosti začala rozvíjet, tak budou stoupat i pohledávky za odběrateli služeb, které budou k 31.12. uhrazeny. Krátkodobý finanční majetek se zvedl z 60 000 Kč na 554 000 Kč. Je vidět, že *společnost hospodařila.* Bylo proplaceno dost pohledávek za odběrateli, které zůstaly ve formě finančních prostředků nejspíše na účtu. Na straně pasiv, kdy minulé období je vyplněno, je vidět, že na řádku „A.I. Základní kapitál“ je stále 200 000 Kč, takže by k pohybu dojít nemělo, pokud společnost nebude snižovat základní kapitál. Na řádku „A.IV. Výsledek hospodaření minulých let č. řádku 018“ je hodnota 117 000 Kč. A to je důvod, který vede k závěru, že v roce 2014 nebyla zaúčtována daň z příjmu právnických osob, protože porovnáním s řádkem „A.V. Výsledek hospodaření běžného účetního období č. řádku 019 pasiv“ a minulé období, kde je vykázána hodnota 146 000 Kč. Hodnota z řádku „A.V. minulé účetní období“ by měla pravidelně z 90 % přecházet do řádku „A.IV. Výsledek hospodaření účetní období“ do sloupce

běžné účetní období. Mezi těmito dvěma částkami je rozdíl. Pokud by v předchozím roce, tj. v minulém účetní období, bylo účtováno o dani z příjmu, tak tento rozdíl by se nechal vysvětlit tak, že se jedná o to, že společnost se rozhodla, že si vyplatí část zisku společníkům, proto to snížení. Protože v roce 2014 na č.l. 590 řádku výsledek hospodaření za běžnou činnost je také 146 000 Kč na řádku Q, který je hned nad ním daň z příjmu za běžnou činnosti je 0, tak to vede k závěru, že rozdíl 29 000 Kč bude zaúčtovaná daň z příjmu za rok 2014. *Nevidí důvod snížení*, právě v té malé částce 29 000 Kč spíše evokuje úvahu daně, protože společníci, když si vyplácejí zisk, tak si vyplácejí většinou větší částky, aby to bylo pro ně finančně zajímavé. Na řádku „A.V. Výsledek hospodaření běžného účetního období č. řádku 019“ je částka 77 000 Kč, která bude pak popsána ve výkazu zisku a ztráty č.l. 591. Na řádku „B.II. Dlouhodobé závazky“ došlo k navýšení, je to 861 000 Kč. V minulém roce tam bylo 748 000 Kč. *Důvod navýšení nelze zjistit*, protože není vidět za tím skladbu položek. Řádek „B.II.“ je součtový řádek rozvahy v plném rozsahu. Na řádku „B.III. Krátkodobé závazky“ došlo také k navýšení, je tam 724 000 Kč v roce 2015, proti 394 000 Kč v roce 2014. Ve výsledovce je pak vidět, že *velice výrazně vzrostly mzdové náklady*, takže přírůstek krátkodobých závazků může být způsobem nevyplacenými mzdami za prosinec, odvody za zaměstnance apod. Objevil se nový řádek „B.IV. Bankovní úvěry a výpomoci č. řádku 024“ ve výši 230 000 Kč. To znamená, že společnost si vzala úvěr. Nelze stanovit, na co byl úvěr určen. Na č.l. 591 je výkaz zisku a ztráty za rok 2015 - společnost výrazně přestala prodávat zboží. *Tržby klesly více jak 10x*. Náklady přiměřeně k tomu také klesly. Marže na řádku č. 3 v podstatě odpovídá. Není vidět výrazný rozdíl oproti roku 2014, co je ve sloupci „minulé účetní období“. Na řádku „č. 4 Výkony řádek II.“ je patrné, že v roce 2014 společnost vykazovala 253 000 Kč, ale v roce 2015 už 8 600 000 Kč. Je vidět, že služby se společnosti výrazně zvedly. *Rozjezd v roce 2014 byl dobrý*. Výkonová spotřeba k těmto tržbám, což jsou energie, materiál, služby součtově dává 2 876 000 Kč, což je řádek „B. č. řádku 5“. Přidaná hodnota v roce 2015 na č. řádku 6 vyazuje 5 757 000 Kč. Dále na řádku „C. Osobní náklady řádek č. 7“ je také vidět, že výrazně vzrostly mzdy z 79 000 Kč v roce 2014 na 5 557 000 Kč v roce 2015. Společnost už také *platila nějaké daně*, tj. řádek „D. Daně a poplatky řádek č. 8“, kde je vykázáno 11 000 Kč. Řádek „E. Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku č. řádku 9“ společnost vyazuje 23 000 Kč. Je tam vidět *nekonzistentnost z hlediska výkazů*, protože tato položka 23 000 Kč odpisy v prvním roce, kdy má společnost majetek by se měla shodovat s položkou vykázanou v rozvaze na č.l. 587 v aktivech řádek „B.II. Dlouhodobý hmotný majetek č. řádku 005“, kdy je v brutto vykázáno 210 000 Kč, ve sloupci korekce je 0, ale do sloupce korekce by měl přejít ten údaj o odpisech s tím, že je to pouze pro první rok, kdy společnost neměla žádný majetek. V letech, kdy společnost má majetek a průběžně odepisuje, tak sloupec korekce se s řádkem odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku ve výsledovce neshoduje, protože v korekci se hodnoty načítají z jednotlivých let odepisování a výkaz zisku a ztráty ukazuje pouze aktuální roční odpis. *Není zřejmé, jestli vykázali 210 000 Kč už očištěných o odpisy*, ani jak v rozvaze majetek vykázali, v jaké hodnotě. Protože ve sloupci brutto má být majetek oceněn cenou pořizovací a sloupec korekce ukazuje opotřebení za celou dobu používání toho majetku. Ve výkazu zisku a ztráty je vykázána položka „E. Odpisy dlouhodobého hmotného majetku opotřebení v aktuálním roce“. Potom společnost vykázala ostatní provozní výnosy řádek „IV. č. řádku 13“ ve výši 90 000 Kč. To je obdoba těch ostatních provozních nákladů. To znamená, že to, co se nedá podřídít pod pojem tržba za prodej zboží nebo výkony té služby, výkony a služby z vlastní činnosti, tak se potom zpracovává pod ostatními provozními výnosy. Může tam být nějaká předfaktura, nějaká mimořádná služba, která se poskytla, která se nedá podřídít pod vlastní službu těch pečovatelských služeb, je tam za 90 000 Kč. K tomu ostatní provozní náklady vyskočily na „č. řádku 14“ z 148 000 Kč. Zde se to dá pochopit, pokud dlouhodobý hmotný majetek ve výši 210 000 Kč bylo nejspíš auto, tak zde bude nějaké pojištění. Pokud by to byl jiný majetek, tak je možné, že by byl opět pojištěn. Například i pojištění majetku spadá do ostatních provozních nákladů, proto výše mohla klidně takto stoupnout. Součet všech výnosů a odečtených od všech nákladů dává provozní výsledek hospodaření na č. řádku 17, což je 108 000 Kč. Snížení z 154 000 Kč na 108 000 Kč není signifikantní. Společnost na řádku „XI. Ostatní finanční výnosy č. řádku

28“ vykazala výnosy ve výši 3 000 Kč. *Nelze zjistit, co by tam mohlo být.* Na řádku „O. Ostatní finanční náklady“, kde je 9 000 Kč, je to něco podobného jako v roce 2014. Částka je v podstatě shodná, částka 1 000 Kč není výrazný finanční rozdíl. Finanční výsledek hospodaření byl záporný – 6 000 Kč. *V roce 2015 už společnost stačila zúčtovat o daní příjmu právnických osob.* Vykázala na řádku „Q. Daň z příjmu za běžnou činnost“ ve výši 25 000 Kč. Na řádce pod tím výsledek hospodaření za běžnou činnost je vykázán už zdaněný hospodářský výsledek ve výši 77 000 Kč, což je rozdíl mezi částkou 108 000 Kč mínus 6 000 Kč, je 102 000 Kč mínus 25 000 Kč je 77 000 Kč. Na konci výkazu už jsou pouze zopakované hlavní výsledky hospodaření.

17. **Znalkyně Ing. B. V.** shrnula, že v roce 2012 a 2013 společnost nevykonávala žádnou činnost, obrát byl nulový, za 200 000 Kč mohla nakupovat, co chtěla. Z rozvahy je vidět, že v roce 2014 společnost měla činnost, peněžní prostředky sice klesly, ale transformovaly se z části do krátkodobých pohledávek, tam peníze čekají, až je odběratelé zaplatí. Společnost částku 200 000 Kč začala používat k tomu, aby mohla nakoupit nějaké zásoby, které potom prodávala, za cca 3 900 000 Kč prodala zboží. To znamená, že ho musela i nakoupit. Jakmile společnosti nějaké peníze přišly, tak nakupovala dál, protože společnost věděla, že má vyfakturované peníze a splatnost si s dodavateli mohla smluvit (minimální splatnost je 14 dní). Pokud má nějaké i dobré styky, tak si může dovolit i delší splatnost s tím, že věří odběratelům, že jí včas zaplatí, a může nakupovat tzv. na dluh. Takhle nakoupení zboží se ziskem prodá a takhle se to točí. Tímto způsobem společnost otáčí finanční prostředky. Je vidět, že nějaké finanční prostředky jsou umrtveny v zásobách, některé jsou v pohledávkách. Z peněz, se kterými mohla platit v hotovosti nebo bezhotovostně, tam zůstalo 60 000 Kč oproti 200 000 Kč na začátku. Na druhé straně to říká, že má nějaké krátkodobé závazky, kde by měla splatit dluhy z podnikání. V dlouhodobých závazcích může být taky nějaký dluh tohoto typu podnikání, protože smluvila, že nějaký dodavatel zboží dá dlouhou dobu splatnosti čili více než rok. Případně v dlouhodobých závazcích mohou být finanční vklady společníka, protože společnost zrovna nemá peníze jakéhokoliv typu, které poskytne na nákup zboží, placení služeb případně zaměstnanců. V roce 2015 situace v oběžných aktivech řádek C. a pod řádky I., II., III., IV. vykazuje podobný stav. To znamená, že zase tam byly peníze ve formě zboží, krátkodobé pohledávky za zákazníky a bylo vidět, že k 31.12. společnost neutratila všechny peníze, které se jí za prodej služeb a zboží vyskytovaly ve finančním majetku. Oproti roku 2014 došlo k nárůstu cca o 500 000 Kč. Na druhé straně poporostly lehce dlouhodobé závazky a vzrostly také krátkodobé závazky. Část peněz mohlo být na bankovní úvěr 230 000 Kč, ale není zřejmý titul úvěru, jestli to byl úvěr kontokorentní nebo na dlouhodobý majetek. Na druhé straně byly cizí zdroje řádek B. a římská čísla pod ním, které specifikují rozdělení cizích zdrojů. Je vidět, že společnost na tom byla dobře, protože oběžná aktiva jsou vyšší než cizí zdroje, takže společnost byla schopná tím, že by veškerá oběžná aktiva prodala, tím nemyslí peníze, ale zásoby a krátkodobé pohledávky, tak by rychleji získala peníze, než by jí to dlužníci zaplatili. Byla schopná své dluhy splatit. Je to vidět i v tom, že vzrostl řádek A. pasiv Vlastní kapitál, když společnost nebyla hospodářská, byla částka 200 000 Kč stejná jako základní kapitál, tak v roce 2014 a 2015 hodnota zvýšila pod ten vykázaný hospodářský výsledek. Společnost byla v kladných číslech, hospodářský výsledek byl výnosový, vlastní kapitál rostl, takže společnost v těchto dvou letech vypadala i např. i pro toho bankéře, který schvaloval úvěr, asi dobře. Výnosy v roce 2014 a 2015 byly v řádech milionů, necelé 4 200 000 Kč byl obrát (na hrubo sečteno). V roce 2014 a 2015 byl obrát výrazně vyšší, skoro 9 000 000 Kč obrát. Obrát se zdvojnásobil. *Sortiment a jaké ceny byly od dodavatelů, se zjistit nedá. Je vidět kumulovaná hodnota.* Pokud jde o to, jaké hlavní zaměření společnost měla v roce 2014 a 2015, na základě těchto listin lze říct, že společnost poskytovala pobytové služby sociální péče. To je jediné, co o společnosti ví. Z hlediska výkazu zisku a ztrát ve výsledovce je vidět, že v roce 2014 se společnost zaměřila spíše na prodej zboží a v roce 2015 převládala činnost poskytování nějakých služeb. Víc se z toho usoudit nedá. K obchodní marži v roce 2014, kterou společnost vykazovala, uvedla, že by musela mít informaci o tom, jaký typ zboží společnost prodávala, protože jestli to bylo zboží související se sociální péčí, tak tam něco více jak 10 %, není tak špatné. Jde o to, jestli je zboží nějaké zvláštní a společnost je ochotna za něj zaplatit vyšší cenu, něco exkluzivního,

kde může předpokládat, že za tu exkluzivitu bude odběratel ochoten zaplatit hodně, pak marže může být i 100 %. Pokud jde o zboží, které má obrovskou konkurenci na trhu, tj. prodává se na každém rohu, tak marže nemůže být vysoká. Podnikatel má přemýšlet o tom, aby měl takovou marži, která by mu pokryla hlavně osobní náklady, případně jiné provozní náklady. U ekonomického přemýšlení je důležité, kam by podnikatelé měli cílit, aby to, co získají, aby jim pokrylo další náklady na zaměstnance, pojištění atd. Tím, že se odepisuje majetek tak, by si na druhé straně měli připravovat prostředky na tu prostou reprodukci.

18. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení P. U. který byl čten za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně soud zjistil, že v roce 2014 pro obžalovanou společnost externě pracovala. Vzhledem k tomu, že společnost neměla zaměstnance, její práce spočívala především v sestavování daňových přiznání k dani z přidané hodnoty a dani z příjmů právnických osob. Když bylo třeba daňové přiznání vyhotovit, poslal jí obžalovaný mailem podklady a ona daňové přiznání sestavila a odeslala mu jej zpět mailem s tím, že podání u místně příslušného správce daně provede sám. Jméno V. zná, nikdy ho však neviděla a nijak s ním nekomunikovala. Daňového poradce pana M. poznala v souvislosti s činností obžalované společnosti v roce 2016 nebo 2017. Pan M. obžalovanou zastupoval v jednáních s finančním úřadem, ale účetnictví jí nespravoval.
19. Z úředního záznamu (čl. 435) soud zjistil, že dne 13. 5. 2014 bylo provedeno finančním úřadem pro Ústecký kraj územní pracoviště v Lounech *místní šetření v sídle obžalované k ověření ekonomické činnosti u nově registrovaného plátce*. Daňový subjekt byl jako plátce daně z přidané hodnoty zaregistrován od 13. 3. 2014. Jako předmět podnikání měl v obchodním rejstříku zapsán pronájem nemovitostí, bytů, nebytových prostor a dále výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Vzhledem k tomu, že se daňový subjekt stal novým plátcem daně z přidané hodnoty, ověřoval správce daně skutečnosti týkající se skutečné ekonomické činnosti formou místního šetření, provedené dne 13. 5. 2014 v sídle společnosti *Třtěno 101* za přítomnosti jednoho z jednatelů společnosti, a to obžalovaného. Místním šetřením byla ověřena fyzická existence sídla společnosti, na kterém se v den místního šetření nacházela kancelář a skladovací prostory, ve kterých bylo skladováno strojírenské zboží (brusné kotouče, řezné kotouče, brusky, libely), se kterými daňový subjekt obchodoval v rámci velkoobchodu, který byl jedním z oborů jeho činnosti. Dle vyjádření obžalovaného v ověřovaném zdaňovacím období bylo toto zboží dodáváno do jiného členského státu jedinému odběrateli, kterým byla firma Niemiec Piotr VAT ID:DE 815116154. Dále obžalovaný sdělil, že společnost usiluje o získání zakázky na stavbě dálnice v Německu. V případě získání této zakázky by měl daňový subjekt výhledově poskytovat služby do jiného členského státu EU.
20. Na čísle listu 450 až 459 je založeno **vyjádření Finančního úřadu pro hlavní město Prahu z 20. listopadu 2019**. Z něho plyne, že místní šetření ve společnosti Anthoza s.r.o. bylo provedeno 13. 5. 2014, není však zřejmé z písemných zdrojů, zda bylo předem avizované. Za zdaňovací období *březen 2014 až červenec 2014* byla provedena daňová kontrola daně z přidané hodnoty, proti dodatečným platebním výměrům, vydaným na základě výsledku daňové kontroly se daňový subjekt v zákonem stanovené lhůtě odvolal a toto odvolání bylo zamítnuto. Za zdaňovací období *srpen 2014 až říjen 2014* byla provedena daňová kontrola před vyměřením daně. Proti platebním výměrům se daňový subjekt neodvolal a tyto nabyly právní moci dne 26. dubna 2018. *Daňový subjekt uhradil pouze částečně doměřenou daňovou povinnost za zdaňovací období duben 2014, a to ve výši 15 695,85 Kč, doměřenou daň za ostatní zdaňovací období, a to květen až červenec 2014 a rozdíl mezi daní přiznanou a daní vyměřenou za zdaňovací období srpen až říjen 2014 dosud neuhradil.* Z daně vyplacené daňovému subjektu za období březen až listopad 2014 tak byla vrácena pouze shora uvedená částka. K tomu Finanční úřad doložil úřední záznam o provedené kontrole z 13. 5. 2014 a též zamítavé rozhodnutí o odvolání. Na toto vyjádření nenavazuje na čísle listu 476 **sdělení Finančního úřadu, územního pracoviště Louny z 4. 12. 2019**, z něhož plyne, že ve společnosti bylo provedeno pouze *jediné místní šetření, a to 13. 5. 2014 na adrese Třtěno 101* tj. v uvedeném období

na adrese sídla daňového subjektu, zapsaném v obchodním rejstříku, kde se rovněž nacházely skladovací prostory. *Termín byl předem telefonicky domluven* s obžalovaným, ježto byl jednatelem uvedené obchodní korporace, který se tohoto úkonu, jako osoba oprávněná za daňový subjekt jednat, osobně zúčastnil. Z telefonické komunikace – předjednání termínu místního šetření – nebyl vyhotoven žádný písemný záznam, neboť tyto jsou vyhotovovány pouze v případech důležitých úkonů, za které se domluvení termínu místního šetření nepovažuje, nehledě na skutečnost, že žádné ustanovení daňového řádu ani správci daně povinnost předem daňový subjekt o termínu provedení místního šetření informovat, neukládá.

21. Na čísle listu 157 je založeno **sdělení Finančního úřadu pro Ústecký kraj, územní pracoviště v Lounech**. Z něho soud zjistil, že daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období *měsíc březen až červenec 2014 byla zahájena 17. 10. 2014* a ukončena 27. 3. 2017. Další daňová kontrola *za měsíce srpen až říjen 2014 byla zahájena 17. 3. 2015* a ukončena 20. 3. 2018, důvodem bylo odstranění pochybností při ověřování správnosti a průkaznost daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíc srpen, září a říjen 2014. Daňový subjekt byl seznámen s výsledky 5. 2. 2015 v rámci ústního jednání. Ze záznamů na bankovním výpisu vyplývá, že první pohyb na německém bankovním účtu je datován 25. 6. 2014, další 1. 7. 2014 a následně 1. 8. 2014. Ve všech případech se jednalo o účtování bankovních poplatků. První příchozí platba byla na bankovním účtu zaznamenána až 1. 9. 2014 *ve výši 50 EUR (1 387 Kč)*. Jedná se pravděpodobně o vklad provedený daňovým subjektem za účelem pokrytí bankovních poplatků účtovaných v měsících červnu až v srpnu 2014. Další příchozí platba byla zaznamenána dne 29. 9. 2014 *ve výši 1 701 EUR (46 837 Kč)*. V tomto případě se jedná o úhradu daňového dokladu vystaveného daňovým subjektem za jím poskytované služby domácí péče osobě Dr. R. P. V měsíci říjnu 2014 byly na bankovním účtu evidovány pouze odchozí položky (výběry prostřednictvím bankomatu, převod finanční částky vůči V. F. a úhrada bankovního poplatku). Správce daně znal stav shora zmíněného účtu, a těmito údaji disponoval ještě před ukončením daňové kontroly daně z přidané hodnoty za předmětná zdaňovací období. Na čísle listu 54 až 556 je pak založen zmiňovaný **přehled na účtu 725021888** společnosti Anthoza, s. r. o. za období od 1. 1. 2014 do 30. ledna 2015. Na čísle listu 557 až 558 je založen **seznam dokladů předaných společností při daňové kontrole finančnímu úřadu**, a to konkrétně doklady za srpen, dále září a říjen roku 2014, finanční podklady, smlouvy a dohody.

22. **Finanční úřad** popsal průběh daňového řízení vedeného s obžalovanou společností a přiložil listiny vyhotovené v rámci daňového řízení, včetně podkladů k těmto listinám. Jedná se zejména o *zprávu o daňové kontrole* týkající se DPH za období březen–červenec 2014, projednanou dne 27.3.2017 se zástupcem obžalované na základě plné moci, Ing. J. M., v němž správce daně shrnuje opatřené důkazy a odůvodňuje své závěry o tom, že neoprávněně čerpala nadměrný odpočet DPH. Do protokolu o zahájení kontroly daňový subjekt uvedl, že záměrem bylo realizovat stavební údržbové a servisní práce v Německu, spočívající v kompletní stavební, montážní a servisní údržbě silnic a dálnic, jejichž součástí mělo být také zajištění a dodávka nástrojů, náradí a komponentů pro dělníky. Smlouva na realizaci této činnosti však nebyla uzavřena. Dále je v uvedené zprávě o daňové kontrole konstatováno, že společnost na výzvu správce daně k odstranění pochybností týkající se jeho obchodů spojených se společností InterSyn Industrial a.s. předložila daňové doklady vystavené společností odběratelům, příjmové pokladní doklady vystavené odběrateli společnosti, týkající se hotovostních úhrad daňových dokladů, daňové doklady vystavené společností odběrateli P. N. a příjmové pokladní doklady vystavené společností týkající se hotovostních úhrad P. N. Přeprava zboží měla být zajišťována vlastním vozidlem Citroën C8 registrovaným na V. J. V rámci mezinárodní výměny informací v oblasti daní pak správce daně obdržel *informaci od německé finanční správy* týkající se osoby P. N. že jde o osobu registrovanou k DPH od 1.1.2014, která si neplní daňové povinnosti, nepodává přiznání a jejíž skutečná ekonomická činnost, kterou je obchodování s mobily, je odlišná od činnosti zapsané, kterou má být stavebnictví. Německá strana má dále indicie o zapojení této osoby do karuselového

obchodu. Z *knihy přijatých faktur* obžalované společnosti vyplývá, že v období březen–červen 2014 byla jediným dodavatelem zboží společnost InterSyn Industrial a.s., v červenci 2014 společnost TINTARELLA a.s. K subjektu *InterSyn Industrial a.s.* správce daně konstatuje, že od 7.2.2006 je předsedou představenstva M. J. účetní závěrka společnosti byla zveřejněna naposledy za rok 2004. Od 29.5.2014 má statut nespolehlivého plátce, což bylo v registru plátců DPH zveřejněno dne 3.6.2014 (v průběhu měsíce června 2014 s uvedeným subjektem společnost ještě spolupracovala). K subjektu *TINTARELLA a.s.* správce daně zjistil, že jedinou osobou, která je členem představenstva, je M. J. Účetní závěrka byla zveřejněna pouze za roky 2011 a 2012. Společnost dlouhodobě neplní své daňové povinnosti, v důsledku čehož jí byla dne 16.1.2015 zrušena registrace k DPH. Správce daně proto vyzval daňový subjekt k doložení evidencí pro účely DPH, přijatých daňových dokladů, výpisů z bankovních účtů a knih jíst a soupisu obchodního majetku a veškerých obchodních smluv. Na tuto výzvu však společnost nereagovala.

23. Z **pokladní knihy** vyplývá, že daňový subjekt *hotovostí*, jíž mělo být společností InterSyn Industrial a.s. a TINTARELLA a.s. podle předložené knihy přijatých faktur zaplacen, *nedisponoval*. Celkový příjem do pokladny v uvedeném období činil pouze částku ve výši 605 000 Kč, kdy částku 400 000 Kč činil osobní vklad obžalovaného ze dne 3.3.2014, a částku 205 000 Kč činily vklady převedené v následujících dnech z bankovního účtu daňového subjektu (šlo o vklady realizované v červnu a v červenci 2014, zatímco k jednotlivým úhradám mělo dojít od 20.3.2014 do 29.7.2014). Realizaci vkladu ve výši 400 000 Kč Ing. D. nijak nedoložil, kromě toho číslo pokladního dokladu vztahující se k tomuto vkladu ze dne 3.3.2014 *neodpovídá číselné řadě pokladních dokladů*. Odpovídá vkladu s datem 31.7.2014. Ověřením pohybů na bankovním účtu obžalovaného u GE Money Bank pak bylo zjištěno, že obžalovaný částkou 400 000 Kč v období, kdy měl tuto částku vložit do pokladny společnosti jako osobní vklad, *nedisponoval*, a v dané době byly jím realizované výběry z účtu ve svém součtu mnohem nižší než částka 400 000 Kč. Daňový subjekt nepředložil ani jakékoliv důkazy prokazující *realizaci přepravy zboží*. V jednotlivých zdaňovacích obdobích přitom daňový subjekt jednotlivá plnění údajně přijatá v době od března do července 2014 od společností InterSyn Industrial a.s. a TINTARELLA a.s. a zohlednil.
24. Pokud jde o **prodej zboží do Německa** P. N. kromě výše uvedených skutečností bylo dále zjištěno, že společnost má v Německu zřízen *bankovní účet*, nebylo tedy důvodu k hotovostním platbám. Na výzvu správce daně k doložení výpisů z bankovních účtů, knih jízd za období březen–červenec 2014, soupisu obchodního majetku, veškerých obchodních smluv, daňový subjekt nereagoval. *Nedoložil* ani daňové doklady týkající se dodání zboží do jiného členského státu v měsících duben, květen a červenec 2014 (faktury vydané v měsíci březen a červen 2014 předloženy byly), ačkoli jsou tyto vedeny v knize vydaných faktur. *Není prokázána ani směna eur* za české koruny, ačkoli podle příjmových platebních dokladů bylo P. N. placeno v eurech. Z toho plyne, že nebylo prokázáno dodání zboží do jiného členského státu EU osobě registrované k DPH v jiném členském státě, a není na místě nárok obžalované na osvobození od daně s nárokem na odpočet daně.
25. Ze **zprávy o daňové kontrole**, jejímž předmětem byla daň z přidané hodnoty za měsíce srpen až říjen 2014, projednané dne 20.3.2018, vyplývá, že kromě záměru společnosti realizovat stavební a údržbové práce v Německu jako v případě předchozí zprávy o daňové kontrole, bylo od září 2014 předmětem ekonomické činnosti obžalované též poskytování služeb domácí péče a ošetrovatelství v Německu. V měsících *srpen a září 2014 byla jediným dodavatelem zboží obžalované společnost TINTARELLA a.s.* Předmětem plnění byl prodej železářského zboží, skla, keramiky, domácích potřeb, nákupních vozíků, vah, regálů, polic. Cena zboží byla uhrazena v hotovosti. *V říjnu 2014 byly jedinými dodavateli obžalované společnosti First C-Classic s.r.o. a Fresh look s.r.o.* Předmětem plnění společnosti First C-Classic s.r.o. byl prodej železářského zboží, pracovního nářadí, digitální kasy, digitální kamery, aj. Předmětem plnění společnosti Fresh look s.r.o. byl prodej hygienických potřeb. K právnické osobě First C-Classic s.r.o. bylo zjištěno, že od 30.12.2013 byl jejím jediným jednatelem již výše zmíněný M. J. Účetní závěrka ve sbírce listin společnost od doby

svého vzniku nezveřejnila. Jako subjektu, který dlouhodobě neplní své daňové povinnosti, jí byla dne 24.10.2016 zrušena registrace k DPH. Společnost Fresh look s.r.o. měla v předmětném období jediného jednatele Tuan Pham Quanga. Účetní závěrka společnosti byla zveřejněna pouze za rok 2011. Jako subjektu, který dlouhodobě neplní své daňové povinnosti, jí byl dne 28.10.2015 udělen statut nespolehlivého plátce DPH. Předmětem její činnosti byl dle obchodního rejstříku pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. *Uvedené společnosti jsou nekontaktní.* Zboží mělo být přepravováno stejným způsobem jako v předchozích zdaňovacích obdobích. Daňový subjekt byl správcem daně vyzván k doložení knihy přijatých faktur, pokladní knihy, skladové evidence, soupisů obchodního majetku a knihy jízd za rok 2014, dalších důkazních prostředků prokazujících realizaci plnění. Obžalovaná však nejprve na výzvu *nereagovala, později předložila pouze pokladní knihu s údaji do 25.8.2014 a knihu přijatých faktur s údaji do 26.8.2014*, ač jde o sestavy vytištěné dne 16.10.2014. Správce daně měl dále k dispozici knihu vystavených faktur, hlavní knihu, daňové doklady, příjmové a výdajové pokladní doklady. *Pokladní kniha za období březen až srpen 2014 vykazuje zůstatek ke dni 28.8.2014 v záporné výši 3,414.929,50 Kč*, což správce daně považuje za nelogické, neboť stav pokladny nemůže být mínusový. Ani na svém bankovním účtu daňový subjekt částku v celkové výši 2,087.825,- Kč (platby za srpen až říjen 2014) ani v období předcházejícím či následujícím nedisponoval, což vyplývá z *bankovních výpisů* předložených správci daně daňovým subjektem. Obesláním dalších bankovních ústavů nebyla zjištěna existence jiného účtu daňového subjektu než toho, který je zveřejněn v registru plátců DPH. *Převod potřebných částek do pokladny za účelem hotovostních úhrad daňových dokladů tak nemohl být proveden.* V období srpen až říjen 2014 byly provedeny výběry z účtu v celkové výši 221 000 Kč. Žádná z vybíraných částek též *neodpovídá hodnotám uvedeným na jednotlivých daňových dokladech.* Ani v tomto případě nebyly předloženy správci daně žádné důkazy prokazující *naskladnění, vyskladnění, nakládku, vykládku, předání ani převzetí zboží.* Zboží zakoupené v srpnu 2014 bylo v tomtéž měsíci prodáno do Německa P■■■■ N■■■■. I v rámci této zprávy je konstatováno, že tato osoba obchoduje s jiným sortimentem zboží, než které bylo obžalovanou v daném případě dodáváno, pro německého správce daně jde o osobu nekontaktní, která si neplní své daňové povinnosti. Ani v tomto případě nebylo obžalovanou v rámci daňové kontroly prokázáno, že společnost platbu za zboží obdržela a získaná eura směnila na české koruny. Obžalovaná předložila správci daně *prohlášení* P■■■■ N■■■■, bez uvedení data vyhotovení, v německém i českém jazyce, s fotokopií občanského průkazu P■■■■ N■■■■. Tato osoba zde prohlašuje, že zboží odebrané od obžalované v roce 2014 bylo převzato a doklady zaevidovány v účetnictví. Finanční i účetní záležitosti mají subjekty dle tohoto prohlášení mezi sebou srovnány. Obžalovaná dále předložila *rámcovou smlouvu na dodávky ze dne 15.6.2014* mezi obžalovanou a P■■■■ N■■■■ v německém jazyce. Správce daně tyto listiny vyhodnotil tak, že jde pouze o tvrzení daňového subjektu, nikoliv důkaz. Správce daně následně konstatuje, že bude dodatečně vyměřena DPH na vstupu, neboť nebylo prokázáno dodání zboží do jiného členského státu EU. Obžalovaná navrhla výslech statutárního orgánu dodavatelských společností, dále výslech odběratele P■■■■ N■■■■. Jednatel společnosti First C-Classic s.r.o. a zároveň člen představenstva společností TINTARELLA a.s. a InterSyn Industrial s.r.o., M■■■■ J■■■■, zemřel dne 9.10.2017. Jeho výslech tak nemohl být proveden. Jednatelé a nyní likvidátora společnosti Fresh Look s.r.o., T■■■■ P■■■■ Q■■■■, se nepodařilo k věci vyslechnout, neboť ani za součinnosti policejního orgánu nebylo zjištěno místo jeho pobytu. Ani P■■■■ N■■■■ nemohl být na základě dožádání německou stranou vyslechnut, neboť odmítl jako osoba obžalovaná v rámci daňového trestního stíhání za období let 2013 a 2014 v Německu vypovídat.

26. Na zprávy o daňových kontrolách navazují **dodatečné platební výměry, resp. platební výměry** určené obžalované, vydané finančním úřadem ve vztahu k DPH za jednotlivé měsíce předmětného období. Nadměrné odpočty, které obžalovaná na správci daně neoprávněně nárokovala, byly *vyplaceny na účet obžalované č. 2500555060/2010*, přičemž číslo účtu se shoduje s účtem uváděným správcem daně ve zprávách o daňových kontrolách. K jednotlivým měsícům specifikovaným ve výroku obžaloby jsou ve spisovém materiálu zahrnuta **daňové přiznání** obžalované k DPH, v nichž obžalovaná zohledňuje plnění popsaná ve výroku obžaloby, souhrnná hlášení k DPH spolu

s příslušnými účetními knihami společnosti (z těchto je zřejmé, že předmětné faktury vystavené údajnými dodavateli byly do účetnictví společnosti zaneseny, přičemž k jejich úhradě mělo dojít podle výdajových platebních dokladů hotovostně). Spis dále zahrnuje jednotlivé **faktury** vystavené obžalovanou P. N. BAUPOL v Německu jako odběrateli. Nejsou však zahrnuty všechny, neboť, jak uvedl již správce daně, ve své zprávě o daňové kontrole za období března – červenec 2014, faktury nebyly dodány za měsíce duben, květen, červenec 2014.

27. Pro dodavatele obžalované, a to společnost First C-Classic s.r.o., Fresh look s.r.o., TINTARELLA a.s. platí, že nejsou, a ani v minulosti *nebyly evidovány jako plátců pojistného*.
28. Společnost **InterSyn Industrial a.s.** byla jako zaměstnavatel registrována v době od 1.6.2012 do 31.7.2013. M. J. byl od 1.3.2001 do 28.2.2002 registrován jako zaměstnanec společnosti AKONT, s.r.o. Jiné jeho pojistné vztahy nejsou evidovány. Podle výpisu z evidence obyvatel M. J. zemřel dne . V době od 7.2.2006 doposud je členem představenstva J. R. který byl ve věci slyšen jako svědek. Společnost SATAC CZECH s.r.o., která vlastní objekt, v němž má mít dle obchodního rejstříku sídlo společnost InterSyn Industrial a.s., vyloučila, že by v jejich objektu měla uvedená společnost sídlit. Tuto společnost neznají, prostory jí nepronajímali, souhlas k podnikání v jejich objektu neudělili. Podle výpisu údajů o subjektech DPH bylo k dané společnosti zjištěno, že dne 19.12.2017 byl zveřejněn údaj o tom, že jde o nespolehlivou osobu. Podle obchodního rejstříku (čl. 658-663) byl v předmětné době od roku 2006 předsedou představenstva M. J., od téhož roku byl členem představenstva J. R. a K. P. Příslušný správce daně k uvedené obchodní společnosti sdělil, že od ledna do října 2014 nepodala daňová přiznání k DPH, v červnu 2014 dle zjištění správce daně byla obžalovaná příjemcem zdanitelného plnění uskutečněného společností InterSyn Industrial a.s., takže byla společností InterSyn Industrial a.s. za zdaňovací období 2Q 2014 dne 29.6.2015 vyměřena daň podle pomůcek. V roce 2014 byla společnost nekontaktní, nebyla u ní provedena daňová kontrola ani veden postup k odstranění pochybností. Byla evidována plná moc na pana Z. P. přičemž tomuto byla plná moc udělena dne 24.7.2007 M. J. jako předsedou představenstva, a to v rozsahu oprávnění předsedy představenstva. Plná moc byla doručena finančnímu úřadu dne 1.11.2010. Spis zahrnuje i platební výměr na DPH za 2. čtvrtletí 2014. Ze sbírky listin (čl. 664) plyne, že společnost zakládala účetní závěrky, případně audit, pouze do roku 2004 vč.
29. Ke společnosti **TINTARELLA a.s.** (nyní v likvidaci) bylo výpisem z katastru nemovitostí zjištěno, že společnosti TINTARELLA a.s. a First C-Classic s.r.o. mají své (poslední) sídlo na téže adrese v Praze 2 – Nusle, Nezamyslova 509/2, v bytové jednotce. Ze sdělení Společenství vlastníků jednotek N2 vyplývá, že jde o secesní činžovní dům s 21 bytovými jednotkami a jedním nebytovým prostorem, který vlastní M. B. Na vnitřních dveřích a poštovních schránkách žádná z výše specifikovaných společností uvedena není. Podle výpisu údajů o subjektech DPH bylo k dané společnosti zjištěno, že společnost byla jako plátců DPH registrována od 1.10.2011 do 16.1.2015. Podle výpisu z obchodního rejstříku byl v době od 9.10.2009 do 11.2.2014 předsedou představenstva Bc. J. S., M. J. byl členem představenstva v době od 11.2.2014. Členem dozorčí rady byl v době od 11.2.2014 do 12.1.2016 R. f K. Dalším členem dozorčí rady byl od 11.2.2014 J. L. Likvidátor společnosti JUDr. Neštický ke společnosti dne 19.7.2017 sdělil, že likvidovaná společnost i jednatel jsou nekontaktní, statutární orgán mu nepředložil žádné doklady, tytéž údaje plynou z mimořádné účetní závěrky čl. 655-657. Dohledávání majetku z veřejně dostupných databází skončilo bez úspěchu. Příslušný správce daně k uvedené obchodní společnosti sdělil, že od března do října 2014 společnost nepodala daňová přiznání k DPH, a to ani přes výzvu správce daně. Subjekt je nekontaktní, nebyla u něj provedena daňová kontrola. Aktuální výpis z obchodního rejstříku je založen na čl. 650-652, společnost byla dne 3. 10. 2017 vymazána. Na čl. 653-654 je ze sbírky listin patrné, že společnost poslední účetní závěrku a rozvahu založila 31. 12. 2012. Další se pak týkají období, kdy společnost byla v likvidaci.

30. Ve vztahu ke společnosti **Fresh look s.r.o.** (nyní v likvidaci) spisový materiál zahrnuje listiny, z nichž je zřejmé, že její někdejší jednatel T■■■■ P■■■■ Q■■■■ který dle výpisu z obchodního rejstříku na uvedené pozici působí od 5.6.2012, je v místě svého bydliště nekontaktní, Policií ČR po něm bylo dne 20.2.2017 vyhlášeno pátrání v souvislosti s jeho daňovou trestnou činností ve spojitosti se společností Fresh look s.r.o. V současné době je uvedená osoba likvidátorem společnosti. Předmětem činnosti společnosti je výhradně pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Pokud jde o zapsané sídlo uvedené společnosti, bylo zjištěno, že tato společnost nikdy nebyla vlastníkem žádné jednotky nacházející se v předmětné budově. Čtyři jednotky v domě jsou vedeny jako bytové, tři jednotky jsou vedeny jako ateliéry. Je předpoklad, že souhlas s umístěním sídla mohl společnosti dát pan I■■■■ T■■■■ který v domě provozuje Office house. Podle výpisu údajů o subjektech DPH bylo k dané společnosti zjištěno, že společnost byla jako plátce DPH registrována od 24.8.2012, dne 29.6.2018 byl zveřejněn údaj o tom, že jde o nespolehlivou osobu. Správce daně k uvedené společnosti sdělil, že šlo o čtvrtletního plátce DPH. Protože byla za jednotlivá zdaňovací období od března do října 2014 podána daňová přiznání k DPH za každý měsíc, vyzval správce daně tuto společnost k podání daňových přiznání za jednotlivá čtvrtletí 2014. Tomu již daňový subjekt nevyhověl, proto byla DPH stanovena za použití pomůcek a byly vydány platební výměry (listiny jsou založeny ve spisu). Subjekt je pro správce daně nekontaktní, dne 2.10.2015 bylo vydáno rozhodnutí o nespolehlivém plátcu. Daňová kontrola za předmětné období u daňového subjektu provedena nebyla. Na čl. 665—666 je založen aktuální výpis z obchodního rejstříku, na které navazuje na čl. 667 sbírka listin z níž plyne, že společnost vyhotovila pouze jednu účetní závěrku v roce 2011. Součástí listin je rovněž exekuční příkaz z 30. 4. 2013 postihující jiná majetková práva – účast povinného v obchodní společnosti. Na čl. 683 je založena zpráva policie o nedostupnosti osoby T■■■■ P■■■■ Q■■■■
31. Ke společnosti **First C-Classic s.r.o.** je ve spisu založeno sdělení Společenství vlastníků jednotek N2 k sídlu společnosti popsané již u společnosti TINTARELLA a.s. Podle výpisu údajů o subjektech DPH bylo k dané společnosti zjištěno, že byla jako plátce DPH registrována od 17.8.2012 do 24.10.2016. Ze sdělení správce daně vyplývá, že v zájmovém období, tedy od března do dubna 2014 a od června do října 2014 ani na výzvu správce daně nepodala daňové přiznání k DPH. Za období měsíce května 2014 daňové přiznání k DPH podala, toto přiznání je spolu s navazujícím platebním výměrem a podepsaným potvrzením podání učiněným datovou zprávou neopatřenou uznávaným elektronickým podpisem součástí spisu. Veškeré písemnosti jsou společnosti zasílány do její datové schránky, bez následné reakce. Na čl. 639-649 jsou založeny listiny, z nichž mimo jiné plyne, že společnost byla zapsána 13. 6. 2012 a vymazána 2. 4. 2020, kdy byla rozhodnutím Městského soudu v Praze číslo jednací 85Cm 550/2020-3 ze dne 20. 2. 2020 zrušena s likvidací a současně byl jmenován likvidátor. Toto usnesení nabylo právní moci dne 21. 3. 2020. Tato společnost původně fúzovala se společností JEZEBEL Production s.r.o. 11. srpna 2014. M■■■■ J■■■■ zde figuroval na pozici jednatele od 30. prosince 2013 do 9. října 2017, společníkem byl od 6. ledna 2014. Vklad činil 200 000 Kč. Jeho obchodní podíl ve společnosti byl postižen exekucí (poprvé zapsanou 3. 12. 2015). Ze sbírky listin plyne, že byly zakládány od roku 2012 až do doby fúze, tj. do 2. 7. 2014. Listiny založené poté se týkají exekuce resp. jejího zastavení a dále zrušení obchodní korporace a jmenování likvidátora. Po celou dobu nebyla založena účetní uzávěrka či rozvaha.
32. K P■■■■ N■■■■ proběhla výměna informací mezi českou a německou finanční správou, kdy z této je zřejmé, že v Německu je P■■■■ N■■■■ daňově registrován, ale neplní své daňové povinnosti. Nepodává daňová přiznání. Ačkoliv má jako předmět činnosti uvedeno stavebnictví, ve skutečnosti obchoduje s mobily. Podle faktur jde o přístroje dodávané z České republiky do Německa a následně do Polska. Doposud s ním nemohlo být hovořeno. Platby měly probíhat v hotovosti, neexistují k tomu ale žádné doklady. Na čl. 683 je založena zpráva policie o nedostupnosti této osoby.

33. V rámci daňové kontroly obžalovaný do **protokolu dne 17.10.2014** uvedl, že pro rok 2014 bylo jejich záměrem realizovat stavební, montážní, servisní a údržbové práce silnic a dálnic v Německu. Smlouva však nebyla podepsána. Dodavatelé byli nasmlouváni ústně, a to pan J [redacted] (InterSyn a.s.) a pan P [redacted]. Od září poskytují domácí péči a ošetřovatelství v Německu osobám nepovinným k dani. Obchodují se zbožím pro stavební činnost. Používají Citroen a Renault Master pana J [redacted]. Vykoupil kompletní sklad společnosti InterSyn. Jednalo se o dva obchody a jeden sklad. Od TINTARELLA a.s. odkoupil zbytek zboží, které bylo původně ve vlastnictví InterSyn. Dodávky zboží byly provedeny asi osmkrát. Za InterSyn jednal M [redacted] J [redacted] a jeho zaměstnanec. Kontaktoval jej pan Janda, zda by nemohl pomoci s restrukturalizací případně sanací z důvodu úpadku. Doklady o převzetí zboží nepodepisoval. Předání zboží byl přítomen pan J [redacted] a jeho tři zaměstnanci. K převzetí zboží došlo na třech místech v Praze, a to v ulicích Táboritská, Slezská a Vinohradská. Poté bylo zboží převezeno do Trtěna 2 do budovy patřící jeho sestře V [redacted] F [redacted]. Část zboží požadovaná od Baupolu (Pi [redacted] N [redacted]) byla hned naložena a odvezena. Část zboží v hodnotě 1 500 000 Kč má stále na skladě. P [redacted] N [redacted] si ověřoval přes VIES, byl mu doporučen jednatelem společnosti Radopack R [redacted] K [redacted]. Listiny k daňovým řízením vedeným s obžalovanou jako daňovým subjektem ve vztahu k jejímu jednání vůči správci daně v předmětném období jsou založeny v přílohovém spisu.
34. Z detailů **datových zpráv** poskytnutých policejnímu orgánu Ministerstvem vnitra ČR vyplývá, že předmětná *daňová přiznání k DPH byla datovými zprávami správci daně zaslána obžalovaným*. Lustrací z **Centrální evidence účtů** bylo zjištěno, že obžalovaný je disponentem účtu č. 2500555060/2010 vedeného u Fio Banky, a.s., kam byly dle správce daně zasílány předmětné nadměrné odpočty, majitelem účtu je společnost ANTHOZA s.r.o. (Péče v Německu s.r.o.).
35. Na čísle listu 564 je založen **výpis z živnostenského rejstříku k osobě M [redacted] J [redacted]**, z něhož se zjišťuje, že vystupoval jako podnikatel – fyzická osoba, dále figuroval jako statutární orgán ve společnostech First C-Classic s.r.o., TINTARELLA, a. s. (později v likvidaci) a InterSyn Industrial a.s. (později v likvidaci) a Elektro Janda Universal, spol. s.r.o. (později v likvidaci). Na čísle listu 567 až 578 jsou založeny údaje z živnostenského rejstříku týkající se živnostenských oprávnění, provozoven a popisu předmětu podnikání.
36. **Ze spisového materiálu Okresního soudu Benešov sp. zn. 1T 17/2015**, z něhož byl čten jako listinný důkaz znalecký posudek číslo listu 1098 až 1109, 1285 až 1302 a rozsudek z čísla listu 1315 až 1333 soud zjistil následující. Rozsudkem Okresního soudu Benešov ze dne 12. června 2017, č. j. 1 T 117/2015-1315 byl Miroslav Janda narozený 22. 11. 1952 uznán vinným ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu s dohledem v trvání dvou roků a současně mu bylo uloženo ochranné protialkoholní léčení ambulantní formou, které následně bylo zrušeno Krajským soudem v Praze. Jednání spočívalo v tom, že společně s Jakubem Smolkou po předchozí dohodě v úmyslu získat neoprávněné finanční prostředky na zakoupení motorového vozidla, vědomi si od počátku toho, že úvěrové splátky nebudou hradit, vozidlo, které bude úvěrem financováno a slouží k zajištění pohledávky z poskytnutého úvěru následně neoprávněně převedou na další osobu, odsouzený J [redacted] S [redacted] 10. ledna 2014 v autobazaru Davo car vystupoval jako statutární orgán společnosti TINTARELLA, a. s., ač jím byl od 20. prosince 2013 M [redacted] J [redacted], a uzavřel úvěrovou smlouvu na pořízení vozidla Porsche Panamera hodnotě 1 900 000 Kč, kdy výše činila 1 330 000 Kč. Následně pak vozidlo prodali 14. února 2014 další společnosti, aniž by splatili úvěr. Ve spisu jsou založeny dva znalecké posudky k osobě M [redacted] J [redacted] a to z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. MUDr. Š [redacted] dospěla k závěru, že M [redacted] J [redacted] trpí duševní poruchou, která není jen přechodná, jedná se o organický psychosyndrom. Touto duševní poruchou trpěl i v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti, další poruchy jsou závislost na alkoholu a organická emoční labilita, které byly v době páchání trestné činnosti také přítomny. V době, kdy se měl dopustit trestné činnosti, byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti sníženy značnou měrou až vymizelé.

M■■■■ J■■■ je závislý na alkoholu, splňuje kritéria závislosti (snížená tolerance, ranní či dopolední doušky, problémy v práci). Na základě požívání alkoholických nápojů má zdevastované tělesné i psychické zdraví. Ochranné léčení mu bylo již uloženo v roce 2016. K jiným závěrům, ale dospěla psychiatrická nemocnice Bohnice, která ve svém ústavně znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie uvedla, že M■■■■ J■■■ trpí a trpěl v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti prokazatelně pouze syndromem závislosti na alkoholu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době spáchání trestného činu v plném rozsahu zachovalé. U M■■■■ J■■■ je rozvinutý syndrom závislosti na alkoholu, je na něm závislý. Protialkoholní ambulantní léčení již bylo uloženo v dubnu 2016. Rozdílnost závěrů odůvodnila psychiatrická nemocnice tím, že použili k vyšetření kognitivních funkcí standardizovanou škálu MMSE a dále při vyšetření nebyl M■■■■ J■■■ pod vlivem alkoholu, jako při obou vyšetřeních u znalkyně MUDr. Š■■■■, to významně ovlivnilo její závěry v posudku.

37. **Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 4T 85/2016** ze dne 1. srpna 2017 soud zjistil, že J■■■■ S■■■ byl uznán vinným za spáchání pokusu zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pro jednání spočívající v tom, že 30. ledna 2014 jako údajný předseda představenstva společnosti TINTARELLA, a. s. podal u Finančního úřadu přiznání k dani z přidané hodnoty za prosinec roku 2013, ve kterém uplatnil nárok na nadměrný odpočet v celkové výši dosahující téměř 600 000 Kč, jenž měl vyplynout z nákupu osobního vozidla Porsche Panamera za částku 1 900 000 Kč a z nákupu vozidla BMW 525Xd Touring za částku 1 550 000 Kč, ačkoliv věděl, že v inkriminované době již nebyl oprávněn jednat za tuto společnost a dále, že předmětná vozidla nebudou sloužit k podnikatelské činnosti této společnosti. Z odůvodnění tohoto rozsudku je patrné, že M■■■■ J■■■ jako jediný člen představenstva byl v dané společnosti zapsán jako „bílý kůň“. J■■■■ S■■■ byl až do zrušení společnosti TINTARELLA, a. s. jediným disponentem firemního účtu, včetně elektronického bankovníctví, v držení měl rovněž debetní platební kartu. Případný zisk vygenerovaný neoprávněně vyplaceným nadměrným odpočtem by proto plynul J■■■■ S■■■ nebo osobě, kterou on musel znát.
38. **Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 43 Nc 208/2016 ve věci omezení svéprávnosti**, jako listinný důkaz byl čten *protokol o jednání z 3. ledna 2017*, v něm zmiňuje M■■■■ J■■■ opakované vážné zdravotní problémy a hospitalizace, a to za poslední 3 roky. Dříve byl hodně pracovně činný, byl obchodníkem s 19 zaměstnanci, měl 3 obchody a pracoval jako ředitel leasingové společnosti a v realitách, obchodoval s různým zbožím. Pak ztratil důvěru v lidi a přišel o 10 000 000 Kč. Nyní je bez majetku. Ambulantně navštěvuje psychiatrii. Má dluhy, dříve prodal občas nějakou starožitnost, nyní už nemá, co by prodal. Určité dokumenty ohledně akciové společnosti podepsal, tyto ale nečetl. Nedostal za to ani korunu a také nic neplatil. *Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie z prosince 2017, který byl čten jako listinný důkaz*, zachytil u M■■■■ J■■■ kognitivní deficit, kognitivní poruchu projevující se hlavně ve dvou funkčních systémech, a to v kognici – přítomno je významné a zásadní snížení pozornosti, paměti a určení, abstrakci, v rozhodování, a dále v exekutivních funkcích – jsou sníženy volní procesy, problematické plánování s nízkou flexibilitou a alternativností. Emocionální oblasti doposud konsolidována, funkční, s dobrou úrovní sociální korekce (bez projevů organické citové nevyrovnanosti či situační impulzivnosti). Lze konstatovat také obecné snížení sociálního kontextu života (rozhodování, plánování a anticipace důsledků svých rozhodnutí a celkové nižší psychické odolnosti, je také zvýšená sociální naivita, snadná manipulovatelnost, ovlivnitelnost druhými osobami). Zachována byla schopnost udržet bazální společenské normy, celkově podrobný, v sociálních rolích spíše závislý, snadněji manipulovatelný. S probíhajícím časem se prohlubuje evidentní úpadek schopnosti soustředit se, chápat a orientovat se, zapamatovat si sdělované informace a vybavit již prezentované údaje. Snížení komplexu kognitivních dispozic se naplno projeví při déleodobější expozici zátežovým podmínkám, anebo naopak v situaci časového stresu.

Deficit kognitivních funkcí je zjišťován, jak v kolísavém výkonu intelektu, poruše vyšších korových funkcí, tak i zásadního snížení psychomotorického tempa a celkové odolnosti a psychické výkonnosti v zátěži, kdy je propad nejvíce patrný. Významně jsou postiženy i exekutivní funkce, to je poruchy cílené sekvenční činnosti a řešení problémů, plánování, rozhodování a úsudku a anticipací důsledků. Charakter poškození je chronického rázu, stav je setrvalý a postihuje posuzovaného v širokém komplexu psychických činností. Použití pouze jedné metody, MMSE, může pak být nepřesné a zavádějící. Tyto poruchy podstatným, negativním způsobem snižují jeho schopnost právně jednat a hrozí mu závažná újma. V důsledku výše uvedených poruch je schopen nakládat s finančními prostředky do výše starobního důchodu, tj. cca do 6 000 Kč měsíčně, je schopen samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života, není schopen porozumět důsledkům uzavření kupní, darovací či jiné smlouvy, není ani schopen rozpoznat potřebu uzavírat smlouvy o poskytování sociálních služeb. Není schopen obstarávat si své záležitosti, pokud se týkají jednání na úřadech v souvislosti s podáváním žádosti o přiznání dávek státní sociální podpory, vyřizování dokladů a podobně. Není schopen pochopit účel a důsledky uzavření manželství, ani důsledky institutu popření či určení otcovství. Není schopen pochopit význam a důsledky institutu osvojení dítěte, včetně souhlasu k osvojení. Duševní poruchy podstatným a negativním způsobem v současnosti zasahují do jeho případné rodičovské odpovědnosti, avšak je schopen styku s dítětem. Není ale schopen pořízovat si majetek, právně jednat v pracovněprávních věcech či vykonávat práci. Není schopen rozhodovat o vlastní léčbě a o zásahu do své duševní a tělesné integrity. Není schopen vzhledem ke svému špatnému somatickému a psychickému stavu účasti na soudním jednání, je však schopen pochopit význam soudního rozhodnutí, které však musí být formulováno jednodušeji na úrovni jeho intelektu kognitivních funkcí. Není schopen porozumět smyslu, účelu a důsledku voleb.

39. Na čísle listu 479 až 494 jsou založena **usnesení policejního orgánu o odložení věcí**, z nichž vyplývá, že společnosti, které měly být dodavateli obžalované (konkrétně Fresh look s. r. o. v likvidaci, TINTARELLA a. s., P[red] N[ame] Baupol, T[ext] P[ost] Q[uest]) měly dodávat zboží také dalším odběratelům. V jednotlivých případech ale byly policejními orgány věci odkládány pro dlouhodobou nekontaktnost a nemožnost provedení výslechu.
40. Na čl. 495-499 je založený **rozsudek Okresního soudu v Kladně č. j. 5T 71/2016-123, resp. usnesení odvolacího soudu**, který se týká J[ane] L[adislav] (tj. osoby zmiňované svědkem R[adislav] K[arel]). Tento byl uznán vinným ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a to pro jednání ze srpna 2014, tedy v *období, které se překrývá i s nyní projednávanou trestnou činností*. Jednání spočívalo v tom, že J[ane] L[adislav] pro společnost TINTARELLA a. s., jako její údajný zmocněnec odebral elektroinstalační zboží v hodnotě celkem přes 250 000 Kč vědom si skutečnosti, že sám uvedené zboží neuhradí, statutární orgán v dané společnosti o tomto jeho jednání nevěděl, přičemž zboží z místa odvezl a ponechal si jej za účelem dalšího zpeněžení. Přičemž nutno připomenout, že *členem představenstva této společnosti byl M[iroslav] J[aroslav]*.
41. Na čísle listu 501 až 506 je založena **žaloba obžalované podle § 65 zákona o soudním řádu správním**, proti rozhodnutí finančního ředitelství v Brně ze dne 3. 2. 2018 o odvolání. V tomto podání je pod bodem I popsán průběh řízení před finančním úřadem, pod bodem II je pak rozebráno rozhodnutí o odvolání, v bodě III jsou rozepsány žalobní body, v nichž se konstatuje, že Finanční úřad i odvolací instance rozhodovali na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, závěr o skutečné existenci deklarovaných plnění nemá oporu v provedeném dokazování. Ohledně nároku na odpočet daně na vstupu nebyla respektována judikatura soudního dvora EU a Nejvyššího správního soudu. V závěru je pak navrhováno zrušení a vrácení věci odvolací instanci k dalšímu řízení. To podání bylo Krajskému soudu v Ústí nad Labem doručeno 13. dubna 2018.
42. Na čísle listu 559 je založeno **vyjádření ministerstva vnitra** odboru azylové a migrační politiky, z něhož se zjišťuje, že *obžalovaný nebyl v minulosti poradcem* odboru azylové a migrační politiky

ministerstva vnitra pro oblast uprchlické krize. Obžalovaný ukončil služební poměr u policie v roce 2012 a do tohoto roku působil na Krajském ředitelství policie Ústeckého kraje. Na to navazují na čísle listu 592 až 595 založené **zprávy krajského ředitelství policie** Ústeckého kraje odboru mezinárodních vztahů, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV a **Policejního prezidia**, které korespondují s vyjádřením ministerstva vnitra.

43. **V příloze číslo 1 (černý šanon)** jsou založeny *základní informace o finanční situaci obou obžalovaných (vlastnictví nemovitostí, vozidel, exekuce, leasingy, úvěry atp.)*. Obžalovaný I. D. je vlastníkem nemovitostí v okrese Litoměřice a Louny. Prvně zmíněná nemovitost byla obžalovanému darována jeho matkou v roce 2016, evidováno je zástavní právo smluvní ve prospěch banky dle úvěrové smlouvy do výše 1 440 000 Kč na osobu I. D. Co se týče další nemovitosti, má I. D. zástavní právo smluvní k zajištění pohledávky ve výši 3 500 000 Kč ze smlouvy o půjčce z roku 2013. Právnícká osoba není vedena v katastru nemovitostí jako vlastník domu, bytu či pozemku. Obžalovaný byl vlastníkem vozidla Alfa Romeo 116, je držitelem zbrojního průkazu a je na něj registrováno několik zbraní, má založen účet u České spořitelny, kam mu průběžně dochází výplata důchodu. Právnícká osoba je registrována jako provozovatel a vlastník dvou vozidel, a to Ford Tranzitu a čtyřkolky Gladiátor a dále jako provozovatel vozidla Aixam a motocyklu BMW. Založeny jsou rovněž výpisy z účtů, jak u fyzické tak právnícké osoby. Co se týče exekucí či úvěrů nebo leasingu, obžalovaný má kontokorent u České spořitelny do částky 24 000 Kč, Společnost Anthoza s. r. o. měla evidován leasing od společnosti Škofin, dále u ČSOB a Unileasing v souvislosti s Aixam a motocyklem BMW. Obdobné údaje jsou k dispozici i vůči blízkým osobám obžalovaného.
44. **Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaní dopustili trestné činnosti tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.** Soud vycházel z důkazů poskytnutých finančním úřadem (bod 19 – 22, 25, 26, 33), na které navazuje výslech svědkyně Ing. Dany Stejskalové, která prováděla místní šetření u obžalované v rámci daňové kontroly. S tím korespondují listinné důkazy vztahující se k obchodním aktivitám obžalované a jednotlivých obchodních partnerů (bod 23, 24, 27 – 32, 34, 35). K této problematice byli vyslechnuti soudy dostupní svědci, a to V. J. (bod 7), R. K. (bod 10), J. R. (bod 11), D. V., E. K. a An. P. (bod 12-14). Celou situaci dokresluje informace z dalších trestních věcí (bod 36-40). Tyto důkazy oba obžalované usvědčují ze spáchání projednávané trestné činnosti a zcela vyvrací jejich účelovou obhajobu. Soud s ohledem na dlouhodobou nedostupnost některých klíčových svědků doplnil dokazování též o výslech znalkyně z oboru ekonomika Ing. B. V. (bod 16-17) k listinám z veřejných rejstříků týkajících se obžalované. Slyšen byl Ing. J. M., specialista na zastupování při správě daní (bod 8, 41) a čten byl úřední záznam o podaném vysvětlení P. U. (bod 18), která pro obžalovanou externě sestavovala daňová přiznání k dani z přidané hodnoty a dani z příjmů právnických osob. Tyto důkazy nemají pro posouzení věci zásadní validní hodnotu. Majetkové poměry obou obžalovaných jsou shrnuty v bodě 43. Pozornost zasluhuje bod 42, z něhož lze okrajově dovodit nevěrohodnost a argumentační lichost obžalovaného, který se snažil vlastní osobu vykreslit v příznivých rozměrech a tím přesvědčit soud o své nevině.
45. Obžalovaný Ing. I. D. v chronologickém sledu nejdříve u finančního úřadu protiprávnost jednání popíral, po zahájení trestního stíhání využil svého práva a k věci nevypovídal, u hlavního líčení zcela svou vinu popřel. K ověření jeho obhajoby byla provedena celá řada důkazů nad rámec návrhů uvedených v obžalobě, což se i odrazilo v délce dokazování. Ta byla nepříznivě ovlivněna též dlouhodobě zhoršenou epidemiologickou situací. Co se týká obžalované společnosti, jednatel není pro orgány činné v trestním řízení dlouhodobě dostupný, proto byla ve věci právnícká osoba zastupována opatrovníci. Tato se k věci vyjádřila až v průběhu závěrečných řečí, kdy účast na trestné činnosti rovněž popřela. Oba obžalovaní brojili proti trestnímu stíhání v podstatě stejnými argumenty, které ve stručnosti lze popsat jako šikanózní chování a liknavý přístup ze strany

finančního úřadu a neodpovědné chování obchodních partnerů, za něž nemohou nést odpovědnost. Konkrétní argumenty soud zmíní a analyzuje níže.

46. Předně oba obžalovaní tvrdili, že veškeré dodávky materiálu resp. zboží reálně proběhly a svá tvrzení dokládají protokolem finančního úřadu o místním šetření z května 2014 na adrese Třtěno 101 (obžalovaný uvádí mylně pozdější adresu společnosti - Třtěno 2) v objektu druhého z jednatelů obžalované společnosti, V [redacted] J [redacted]. Nutno však upozornit, že dle vyžádaného sdělení správce daně bylo toto místní šetření předem ohlášeno a obžalovaný se tak na něj mohl předem připravit, vč. závozu zboží (bod 9 a 20). Svědkyně Ing. S [redacted], která toto místní šetření za správce daně realizovala, u hlavního líčení připustila, že zboží uložené v prostorách společnosti pouze zběžně zhlédla, neřešila, zda druh a množství odpovídá předloženým fakturám, protože pouze ověřovala „existenci“ subjektu v souvislosti s jeho zaregistrováním jako plátce daní. Nešlo tedy o zevrubnou kontrolu, o čemž svědčí i fakt, že finanční úřad nepovažoval za fatální nedostatek nepředložení skladové evidence. Navíc to bylo jediné místní šetření, které proběhlo v kritickém roce (bod 9 a 21), tudíž lze uzavřít, že v podstatě vůbec nebylo fyzicky kontrolováno zboží, jež mělo být obchodováno v nyní projednávané věci a úvahy obou obžalovaných, že existence zboží byla potvrzena finančním úřadem, je tak zcela lichá.
47. Šikanózní chování ze strany finančního úřadu nebylo prokázáno. Z výpovědi svědkyně Ing. S [redacted], pracovnice lounského finančního úřadu, plyne důvodnost pozdějších kontrol. Tyto pramenily z poznatků, že obžalovaní obchodovali se subjekty, které byly shledány z pohledu odvodů daní jako zcela nespolehlivé. Co se týká námitek ohledně nevyhovění slyšení svědků, nutno zohlednit, že se jednalo v případě M [redacted] J [redacted] o osobu těžce nemocnou, což plyne z listin k jeho zdravotnímu stavu (bod 36 a 38), další osoba vietnamské národnosti T [redacted] P [redacted] Q [redacted] nebyla dosud policií vypátrána a obdobné poznatky byly i k osobě P [redacted] N [redacted] e (bod 15). Obžalovaní přitom na výzvu nepředložily další dokumenty, které by zpřehlednily prověřované transakce, tj. převozy, naskladnění, vyskladnění zboží. Rovněž tak deklarované hotovostní platby, o nichž se soud zmíní níže, neposkytovaly záruku faktické realizace obchodů. Nelze tak v činnosti finančního úřadu vidět jakoukoli libovůli či ho vinit z neadekvátního přístupu a na to konto zpochybňovat nařízení kontrol či jejich závěry.
48. Ve věci byla provedena celá řada listinných důkazů a výsledků svědků. Z nich plyne, že společnosti, od nichž obžalovaní údajně odebrali konkrétní zboží, byly již v době, kdy k dodání plnění mělo dojít, nekontaktní resp. v nich figurovali tzv. bílí koně (zejména bod 11 a 28, dále 10, 29 a 40, a dále 30). O fiktivnosti obchodů svědčí také další ukazatele typické pro „papírové“ společnosti. Zejména nelze přehlédnout, že (poslední) sídla většiny těchto společností byla toliko formální, společnost TINTARELLA a.s. a First C-Classic s.r.o. byly evidovány na téže adrese v Praze 2 – Nusle, Nezamyslova 509/2, v bytové jednotce, avšak oficiálně zde kancelář nemají, společnost Fresh look s.r.o. má mít sídlo v budově, kde jsou jen bytové jednotky a ateliéry. Nečinnost těchto společností jako podnikatelských subjektů je pak zřejmá z absence listin povinně dodávaných do sbírky listin obchodního rejstříku, z nepodávání daňových přiznání a jejich celkové nedosažitelnosti pro jednotlivé správce daně. Všichni údajní dodavatelé obžalované byli později prohlášeni nespolehlivými plátcí daně, či jim byla registrace k DPH zrušena zcela. Tedy je naprosto iluzorní, aby fakticky tyto obchody probíhaly.
49. Konkrétně v případě M [redacted] J [redacted] šlo dokonce o osobu snadno manipulovatelnou a závislou na alkoholu, která neúspěšně provozovala pouze menší či malé obchůdky, čili je nepředstavitelné, aby taková osoba participovala na gigantické sofistikované distribuci, kterou obžalovaný popisuje a dokládá fakturami. Laxní přístup k obchodní činnosti ze strany M [redacted] J [redacted] lze dovodit též z výpovědi očitých svědků E [redacted] K [redacted] a D [redacted] V [redacted] kteří mu pomáhali v provozovnách na ulici Vinohradské resp. později Táboritské. Pokud jde o osobu obžalovaného, svědkyně sice připustila, že tohoto v provozovně M [redacted] J [redacted] viděla, ovšem vyloučila, že by od něj odebíral větší množství zboží. Stejně tak vyloučila, že by M [redacted] J [redacted] v dané době obdržel větší množství

finančních prostředků. Oba tito svědci též eliminovali svoji účast na nakládce zboží M. J. obžalovanému, ačkoliv ten tvrdí opak. Je tedy zřejmé, že ani v tomto směru obžalovaný nehovořil pravdu. V této souvislosti je nutno zmínit podrobněji svědeckou výpověď D. V. Ten od M. J. dostal informaci, že zboží prodal J. S. (nikoli tedy obžalovanému), což je osoba, která dle provedených trestních spisů dlouhodobě M. J. ovládala. Současně uvedený svědek vyloučil, že by se v provozovnách M. J. nacházelo zboží v hodnotě a množství uvedeném ve fakturách, vyloučil též, že by se některý konkrétní druh zboží vůbec v provozovně nacházel. Tento svědek je přitom zcela věrohodný, s obžalovanými nemá nic společného a v obou provozovnách M. J. v předmětné době pracoval a měl patřičný přehled. Svědek dále popřel, že by z chování M. J. jakkoli vyplynulo, že za zboží obdržel velké množství finančních prostředků. A. P. pak svědecky i listinami doložil, že v prodejně Vinohradská bylo zboží max. za cca 503 420 Kč, jednalo se o sortiment sklo-porcelán (50%) a železářství (50%), v železářství přitom 100 kusů a více od jednoho druhu zboží měli pouze u menších položek jako např. šroubků či jiných drobností. Případné úvahy tohoto svědka, že zboží mohlo mít hodnotu vyšší (cca 1 000 000 Kč) soud nebral za relevantní, když ve skutečnosti bylo Miroslavu Jandovi prodáno v částce shora uvedené. Po převzetí provozovny od A. P. se zboží u M. J. doplňovalo jen pokud, se prodalo. Při stěhování do provozovny v Táboritzké, pak zboží svědkyně K. odhadla na cca 50-60 tis. Kč, z prodejny ve Vinohradské, se sem převážela jen jeho část.

50. Ve stejném kontextu, je pak nutno vykládat i účast M. J. v dalších společnostech, kde byl zapsán jako předseda představenstva společností InterSyn Industrial a.s. a TINTARELLA a.s., a jednatel společnosti First C-Classic s.r.o. Přinejmenším ohledně společnosti TINTARELLA a.s. je zřejmé, že M. J. byl pouze tzv. bílým koněm, nikdy nepřevzal žádný majetek uvedené společnosti, nejednal jménem této společnosti, a tato společnost nevyvíjela ani aktivitu. V této souvislosti je potřebné zmínit, že v rámci svého opatrovnického řízení M. J. výslovně uvedl, že určité dokumenty sice podepsal, ale nečetl je, což jen dokládá jeho „fiktivní“ postavení ve společnosti. S tímto závěrem pak koresponduje odsouzení M. J. a J. S. ve věci Okresního soudu Benešov sp. zn. 1T 17/2015 (bod 36) a dále pak J. S. ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 4T 85/2016 (bod 37), z nichž lze dovodit, že M. J. rozhodně v dané době nebyl zdatným manažerem ani obchodníkem. Firemní účet poslední uvedené společnosti ovládal opět J. S. to až do jeho zrušení v říjnu 2014, kdy již formálně se společností Tintarella a.s. neměl nic společného. Postupně zhoršující se zdravotní stav M. J. plyne z listin založených v trestní věci Okresního soudu Benešov spis. zn. 1T 17/2015 a opatrovnického spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 spisová značka 43Nc 208/2016. V případě společnosti InterSyn Industrial a.s. tato byla označena za nespolehlivou ještě v době jejího údajného obchodování s obžalovanou. Tento závěr je podporován i svědeckými výpověďmi J. R. a R. K., kteří potvrdili, že v předmětných dodavatelských společnostech byli pouze tzv. bílými koňmi. R. K. dokonce uvedl, že jej na jednání k notáři, na němž se nevědomky stal členem dozorčí rady společnosti TINTARELLA a.s., odvezl právě obžalovaný. Co se pak týká jediného jednatele společnosti Fresh look s.r.o. T. P. Q. tato osoba je pro správce daně i orgány činné v trestním řízení dlouhodobě nedosažitelný i přes vyhlášené celostátní pátrání (v souvislosti s jeho daňovou trestnou činností, již se měl dopustit v souvislosti s jím údajně vedenou společností Fresh look s.r.o.). Reálně fungující provozovna těchto subjektů, s výjimkou společnosti InterSyn Industrial a.s., nebyla zjištěna, bylo prokázáno, že ve formálním sídle společností realizována být nemohla.
51. Z provedených důkazů v podobě několika usnesení policejního orgánu o odložení věci je pak zřejmé, že jak údajní dodavatelé, tak údajný odběratel obžalované figurují v dalších trestních věcech, kdy však pokračování v trestním řízení ztroskotalo na nemožnosti jejich výslechu policejním orgánem a je tak zřejmá jejich dlouhodobá nekontaktnost.

52. To, že obchody objektivně ani nemohly proběhnout, jak pak dále prokázáno skutečností, že v pokladně společnosti nebylo dostatek finančních prostředků potřebných k zaplacení vystavených faktur a potřebné finanční prostředky společnost neměla ani na účtu. Tento závěr vyplývá jak z šetření provedeného finančním úřadem, tak z finančního šetření provedeného policejním orgánem, i ze svědecké výpovědi pracovnice finančního úřadu, Ing. S. [REDACTED]. Ta měla dle svých slov dostatek podkladů, aby tento závěr učinila, včetně výpisu z německého účtu obžalované za předmětné období. Pokud se obžalovaný hájí tím, že mu finanční prostředky poskytly další jeho společnosti, pak by případné půjčky musely být zaneseny do účetní evidence obžalované, což ovšem správcem daně zjištěno nebylo a ani není logické, aby takové transakce byly v situaci, kdy má společnost vlastní účet, realizovány mimo něj. To souvisí i se zcela účelovým tvrzením obžalovaného, že společnost prováděla realizaci takto objemných obchodů hotovostně, avšak na účtech či v pokladně nejsou tyto hotovostní výběry v této výši patrné.
53. Nakonec z listinných důkazů i svědecké výpovědi již zmíněné Ing. S. [REDACTED] vyplývá, že bylo od německé finanční správy zjištěno, že osoba P. [REDACTED] N. [REDACTED], která si měla předmětné zboží od obžalované odebrat, je osobou z daňového hlediska problémovou, nekontaktní, neplní si své daňové povinnosti a obchoduje s mobilními telefony, nikoli tedy se zbožím, které měl koupit od obžalované. Vzhledem k tomu, že jemu vystavené faktury (pokud byly ovšem skutečně vyhotoveny) měly být vyplaceny v EUR, je zde předpoklad, že obžalovaný tyto platby, které byly opět bez jakéhokoliv důvodu realizovány v hotovosti, směnil na české koruny. Ačkoliv obžalovaný tvrdí, že správci daně poskytl vždy maximální součinnost, nepředložil o této směně žádný doklad, což je dalším důkazem pro závěr, že k těmto obchodům opět vůbec nedošlo. Přitom potvrzení z banky či směnárny by obžalovanému nepochybně muselo být vydáno, pokud by ke směně ovšem došlo.
54. Pokud jde o znalecký posudek znalkyně Ing. V. [REDACTED] k tomu nutno uvést, že vycházela z podkladů založených do obchodního rejstříku. Proto její závěry je nutno v tomto kontextu interpretovat. Údaje, které jsou v těchto podkladech uvedeny, na sebe vždy nenavazují a nelze z nich ani zcela jednoznačně určit, zda jsou validní. Ve stručnosti soud zmíní, že z daných dokumentů není zcela zřejmé, jak bylo naloženo v průběhu doby s částkou 200 000 Kč, tedy základním kapitálem, který byl v plné výši složen V. [REDACTED] [REDACTED] následně mělo v roce 2014 dojít ke změně při vstupu obžalovaného do společnosti (měl se podílet na základním kapitálu a druhý společník měl zpět získat jeho část). Peníze přitom po celou dobu musely být v pokladně, protože účet si společnost založila teprve v březnu 2014 a první vklad učinil obžalovaný v částce 1 000 Kč. Za zmínku stojí též, že pokud bylo obchodováno také v EURO, muselo by být účtováno i o kurzových ziscích, s ohledem na rozdíly kurzů při směně. Ani to však není ve výkazech promítnuto. Sama znalkyně pak připustila, že nebyla proúčtována daň z příjmů právnických osob, a tudíž nebyla promítnuta ve výkazech. Co se týká pokladny, byla v roce 2014 vedena od 19. 2. 2014, na počátku v ní bylo 0 Kč. Již dne 19. 2. 2014 z ní však bylo vybráno 5 000 Kč, tedy částka, která tam ani nemohla být. Kromě toho pokladní kniha byla obžalovanou vytištěna dne 16. 10. 2014, a již je zde zaznamenán vklad obžalovaného údajně učiněný dne 30. 12. 2014. Je tak zřejmé, že to, co je uvedeno v rozvaze, skutečnosti rozhodně neodpovídá a dokresluje to páčání trestné činnosti obžalovanými.
55. Není pochyb, že listiny pro vyhotovení daňového přiznání k DPH předkládal účetní společnosti obžalovaný, a byl to on, kdo následně vyhotovená daňová přiznání zaslal správci daně. S tím koresponduje také vyjádření druhého jednatele V. [REDACTED] J. [REDACTED] který potvrdil, že se na obchodní činnosti této společnosti nepodílel. Pokud okrajově zmínil jednu obchodní transakci, odvoz zboží vozidlem Citroen, pak ji nelze propojit s některý obchodem v nyní projednávané trestní věci, neboť kromě toho, že se rozchází s obžalovaným ohledně osobní účasti, tak též v předmětu jehož se měl týkat – záměcnictví. Za relevantní nelze pak považovat ani odhad tohoto svědka ohledně finančních prostředků ve společnosti (1 000 000 Kč), když evidentně se na nich nepodílel a nebyl ani schopen je blíže specifikovat.

56. Pokud jde o svědeckou výpověď Ing. M. [REDACTED], který obžalovanou společnost zastupoval v daňovém řízení, lze tuto jeho výpověď označit za nedůležitou pro věc samotnou, neboť nedisponoval autentickými informacemi. Tento svědek v předmětné době konkrétní obchodní případy nijak neřešil, údajně odebrané zboží neviděl a jeho úkolem bylo v daňovém řízení obhájit zájmy obžalovaných.
57. Ze zprávy německé finanční správy k osobě P. [REDACTED] N. [REDACTED] pak vyplývá, že i tento subjekt byl pro daňovou správu v předmětné době nekontaktní a daňová přiznání v době, kdy k tomu byl povinen, nepodal. I tato okolnost zapadá do závěru plynoucího z provedených důkazů, že zboží nebylo zakoupeno, nemohlo tedy být následně ani prodáno. Z listinných důkazů je pak zřejmé, že obžalovaným nebyly předloženy veškeré faktury, které měl údajně P. [REDACTED] N. [REDACTED] vystavit.
58. Obžalovaným sice zákon neukládá prověřovat si minulost obchodních partnerů, každopádně ale, pokud jako daňový subjekt žádá od státu nějaké plnění, v tomto případě nadměrné odpočty, je v jeho zájmu, chce-li si zachovat bezúhonnost, ověřit si solidnost subjektů, s nimiž obchoduje, a to alespoň v té míře, že využije veřejně dostupné rejstříky (obchodní rejstřík či registr plátců DPH). Kdyby tak obžalovaní fakticky učinili, zjistili by, že všechny společnosti, s nimiž obchodují, rozhodně neoplývají ani primární důvěryhodností. Chování obžalovaného se tak zcela rozchází s mottem, že se vždy snažil vyvarovat protiprávnímu jednání. V této souvislosti soud pouze okrajově, konstatuje, že obžalovaný zcela přeceňuje svoje působení ve státních složkách, kdy rozhodně nebylo prokázáno, že by v rámci České republiky byl jakkoli angažován jako znalec v oblasti uprchlické krize vykonávanou pro Ministerstvo vnitra, natož, aby této pozice pozbýl v souvislosti s nyní projednávanou trestnou činností. Toto jeho tvrzení bylo vyloučeno sdělením Ministerstva vnitra ČR, odborem azylové a migrační politiky, které takovouto spolupráci zcela popřelo. Vyvráceno bylo i jeho pozdější tvrzení, že se jednalo o poradenství pro Krajské ředitelství Ústeckého kraje resp. Policejní prezidium. Konečně nutno zmínit, že i kdyby tyto aktivity byly potvrzeny, či rozšířeny o působení obdobného rázu, charitativní činnost či dřívější působení u policie, nikterak to nevylučuje spáchání jakéhokoli trestného činu. A ani nekoresponduje s výše popsaným chováním, naopak evokuje závěr, že tyto společnosti byly vybrány právě z těchto důvodů.
59. Ze všech těchto skutečností vyplývá jednoznačný závěr, že ve skutečnosti nedošlo k odběru zboží a nadměrné odpočty DPH byly obžalovanou na správci daně nárokovány neoprávněně. Pokud jde o kvalifikaci jednání obžalovaných, nutno zohlednit novelu trestního zákoníku účinnou od 1. 10. 2020, která změnila hranice výše škod resp. majetkového prospěchu. Vzhledem k tomu, že celková výše zkrácené daně činila 934.896 Kč, nejde již o značný rozsah zkrácení daně, ale pouze o rozsah větší. Obžalovaný podklady účetní předložil sám, je tedy vyloučeno, že by nevěděl o tom, že daňové přiznání bylo vyhotoveno na základě listin deklarující realizaci fiktivního plnění. Fiktivnost plnění je přitom prokázána výše popsanými důkazy. Vzhledem k tomu, že bylo zakoupené zboží údajně následně prodáno plátcovi daně do Německa, bylo osvobozeno od platby DPH. Ze sdělení německé finanční správy přitom vyplývá, že P. [REDACTED] N. [REDACTED] který měl od obžalované zboží odebrat, je osobou nekontaktní, která neplní své daňové povinnosti a obchoduje se zcela jinou komoditou, než je stavební nářadí. Stejně jako obžalovaný má i P. [REDACTED] N. [REDACTED] bankovní účet, nebyl tak žádný důvod k platbě zboží v hotovosti. Kromě toho nebyla doložena žádná listina potvrzující směnu eur za české koruny, k níž by jinak nepochybně muselo dojít. Všechny tyto skutečnosti vedou k závěru, že obžalovaný neoprávněně uplatnil u správce daně vrácení nadměrného odpočtu plynoucího z odebraných zdanitelných plnění. Skutečnost, že za obžalovanou jednal právě Ing. I. [REDACTED] D. [REDACTED] je prokázána výsledkem druhého z jednání V. [REDACTED] J. [REDACTED] a sdělením Ministerstva vnitra ČR, z něhož vyplývá, že předmětné datové zprávy s daňovými přiznáními odeslal právě obžalovaný. Po část žalovaného období byly obžalované jako daňovému subjektu nadměrné odpočty správcem daně vráceny, po část žalované doby již nikoliv. Jednání obžalovaného Ing. I. [REDACTED] D. [REDACTED] tak naplnilo všechny znaky **dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu**

nedokonaného přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 240 odst. 1 trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.

60. Mezi trestné činy, jichž se může dopustit právnická osoba, patří též přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Právnické osobě Péče v Německu, s. r. o. (v předmětné době pod názvem ANTHOZA s.r.o.) lze jednání Ing. I. D. přičíst, neboť se ho dopustil jako statutární orgán právnické osoby (viz. blíže § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o TOPO) a tohoto jednání se dopustil v rámci činnosti obžalované a v jejím zájmu. V rámci dokazování nebyly shledány a ani uplatněny žádné skutečnosti zakládající možnost vyvinění právnické osoby ve smyslu § 8 odst. 5 zákona o TOPO. Není tedy pochyb, že s ohledem na výše uvedené důkazy i jednání obžalované Péče v Německu s.r.o. naplnilo znaky **dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu nedokonaného přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1** trestního zákoníku, § 21 odst. 1, § 240 odst. 1 trestního zákoníku, § 7 zákona o TOPO a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o TOPO a soud ji uznal vinnou.
61. Při **úvaze o druhu a výměře trestu** soud u obžalovaného vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. U obžalované přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, k poměrům právnické osoby, včetně její dosavadní činnosti a jejích majetkových poměrů; přitom přihlédl též k tomu, že právnická osoba nevykonává činnost ve veřejném zájmu, který má strategický nebo obtížně nahraditelný význam pro národní hospodářství, obranu nebo bezpečnost. Dále soud přihlédl k působení právnické osoby po činu, nebyla zjištěna účinná snaha nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby. Při výběru konkrétní trestní sankce soud zohlednil důsledky, které může mít jejich uložení na třetí osoby, zejména k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem a věřitelů právnické osoby, jejichž pohledávky vůči trestně odpovědné právnické osobě vznikly v dobré víře a nemají původ nebo nesouvisí s trestným činem právnické osoby. U obou obžalovaných bylo zohledněno též řízení před finančním úřadem, tak, aby se zamezilo dvojkolejnosti uložení nepřiměřených sankcí.
62. Pokud jde o povahu a závažnost spáchaného přečinu, oba obžalovaní se dopustili jednání, jímž porušili zájem státu na správném vyměření daně, cla resp. podobných plateb. K obžalovaným bylo zjištěno, že nemají žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů, obžalovaný Ing. I. D. nemá ani žádný záznam v opisu z evidence přestupků, což oběma výrazně polehčuje. Soud zohlednil delší dobu, jež od činu uplynula a též délku řízení, která ale byla zapříčiněna vysokými nároky na dokazování a dlouhodobě nepříznivou epidemiologickou situací. Na druhou stranu přihlédl též k výši prospěchu, jehož se snažili obžalovaní docílit, a která se již blížila hranici škody značné, což oběma obžalovaným výrazně přitěžuje. Druh trestu byl ovlivněn též povinností obžalovaných vydat bezdůvodné obohacení, které trestnou činností získali.
63. Při zohlednění výše uvedeného soud dospěl k závěru, že lze u obou obžalovaných uvažovat o uložení alternativního trestu. Jako přiměřený považuje soud u obžalovaného trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců, tedy mírně pod polovinou zákonné výměry, která činí dle § 240 odstavec 1 trestního zákoníku 6 měsíců až 3 roky. Výkon tohoto trestu podmíněně odložil a stanovil zkušební dobu v trvání 36 měsíců, tedy v polovině zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let, aby mohl po dostatečnou dobu sledovat jeho chování. Soud nepovažoval za vhodné uložení peněžitého, neboť obžalovaný již ve společnosti nefiguruje, avšak vzhledem k tomu, že byl uznán vinným ze spáchání trestného činu, nevylučuje to jeho odpovědnost za vrácení neoprávněně vyplacených částek a soud považuje vypořádání závazku vůči státu za prioritní před uložením peněžitého trestu. Obdobná situace nastala u právnické osoby, u níž však soud musí brát v úvahu výraznou limitaci co do druhu trestu a faktické vymahatelnosti. Vzhledem k tomu, že se v nyní projednávané věci jedná o první pochybení právnické osoby, není rozhodně namístě ukládat

nejpřísnější trest, a to je zrušení právnické osoby, na místě není ani příp. zákaz činnosti. Vzhledem k tomu, že právnická osoba stále existuje, avšak nevykonává žádnou činnost, jednatel je zcela nekontaktní, lze jen stěží uvažovat o trestu uveřejnění rozsudku, když by tuto povinnost fakticky nebylo možné vymoci. Ze zpráv k obžalované ale plyne, že jsou stále v jejím majetku motorová vozidla (právnická osoba je registrována jako provozovatel a vlastník dvou vozidel, a to Ford Tranzitu a čtyřkolky Gladiátor), tudíž lze uvažovat o trestu peněžitém, který byl stanoven za shora uvedené situace při samé spodní hranici, tj. ve výměře 20 denních sazeb ve výši 1 000 Kč, tj. v celkové výši 20 000 Kč. Soud má za to, že takto uložené tresty splní výchovný účel a povedou k nápravě obžalovaných.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě **osmi dnů** ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 3. března 2021

Mgr. Blanka Šišová v. r.
Předsedkyně senátu